

Cateches för Barn,

framställande de

wigtigaste lärdomarne

i

Jesu Christi kyrka af de yttersta dagars helige

af

Äldste **John Jaques.**

Såframt föräldrar i Zion eller i någon af deß organiserade hembygder hafwa barn, och icke underwisa dem i läran om omwändelse, tro på Christum, den lefwande Guds son, och dop samt den heliga Anda genom händerspåläggning, tills de äro åtta år gamla, skall synden hwila öfwer föräldrarnes hufwuden; ty detta skall wara en lag för Zions innewånare och i alla deß hembygder, som blifwa organiserade — — — — Och de skola äfwen lära sina barn att bedja och att wandra rättskaffens för Herran. (Förbundets Bok, Sid. 114: 4).

Öfwersättning från Danskan.

Malmö, tryckt hos C. A. Andersson & C:o, 1871,
på W. W. Cluffs förlag

Innehåll.

1:sta Kapitlet.

Sid.

Namn. — Födelse. — Wälsignelse. — Dop. Händerspåläggning. — Pligt emot Gud, föräldrar och medmenniskor . . . . 1.

2:dra Kapitlet.

Kunskapen om Gud . . . . 3.

3:dje Kapitlet.

Uppenbarelser ifrån Gud till menniskan . . 5.

4:de Kapitlet.

Om flera gudar . . . . 10.

5:te Kapitlet.

Guds person, wäsende och egenskaper . . . 15.

6:te Kapitlet.

Menniskans slägtskapsförhållande till Gud. — Andarnes föruttillwaro. — Förnuftswäsendens uppfostran, utweckling och fullkomlighet . . . . 19.

7:de Kapitlet.

Rådet i himmelen. — Lucifers uppror. — Jordens skapelse eller organisation . . 23.

8:de Kapitlet.

Syndafallet . . . . 31.

9:de Capitlet.

Sid.
Återlösningen ifrån fallet . . . . 37.

10:de Kapitlet.

Tro. — Omwändelse . . . . 41.

11:te Kapitlet.

Dopet . . . . 43.

12:te Kapitlet.

Den heliga Anda . . . . 49.

13:de Kapitlet.

Den heliga Nattwarden . . . . 56.

14:de Kapitlet.

Christi kyrka . . . . 63.

15:de Kapitlet.

De tio budorden . . . . 67.

16:de Kapitlet.

Wisdomsordet . . . . 74.

17:de Kapitlet.

Prestadömet. — Kyrkans organisation . . 78.

18:de Kapitlet.

Tidernas fullhets utdelning . . . . . . 93.

1:sta Kapitlet.

Namn. — Födelse. — Wälsignelse. — Dop. — Händers påläggning. — Pligt emot Gud, föräldrar och medmenniskor.

(Frågor och swar i N:r 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 kunna användas efter omständigheterna.)

1 Fr. Hwad är ditt namn?
Sw. — —.

2 Fr. Hwem har gifwit dig detta namn?
Sw. Min fader och moder, och det blef bekräftadt på mig, när jag wälsignades af kyrkans äldste.

3 Fr. På hwilken dag, i hwilken månad och i hwilket år är du född?
Sw. På den — dagen i — månad i Herrans år —.

4 Fr. I hwilken stad och i hwilket land är du född?
Sw. I staden — i —.

5 Fr. På hwilken dag och i hwilken månad och år blef du wälsignad?
Sw. På den — dagen i — månad i Herrans år —.

6 Fr. I hwilken gren och conference blef du wälsignad?
Sw. I — gren i — conference.

7 Fr. Hwem uttalade wälsignelsen öfwer dig?
Sw. Äldste —.

8 Fr. Är du döpt?

Sw. —.

9 Fr. När blef du döpt?

Sw. På den — dagen i — månad, år —.

10 Fr. Hwem döpte dig?

Sw. Äldste (eller prest).

11 Fr. I hwilken gren och conference af kyrkan har du blifwit döpt?

Sw. I — gren i conference.

12 Fr. När blef du confirmerad såsom medlem af kyrkan genom händers påläggning med den Helige Andes gåfwa?

Sw. På — dagen i — månad år —.

13 Fr. Hwem gaf dig händerspåläggning?

Sw. Äldste —.

14 Fr. Hwilka pligter åligga dig?

Sw. Min pligt emot Gud, emot mina föräldrar och alla menniskor.

15 Fr. Hwad är din pligt emot Gud?

Sw. Att älska honom af hela mitt hjerta och att hålla hans befallningar.

16 Fr. Hwarföre skall du älska Gud och hålla hans befallningar?

Sw. Derföre att det är genom hans makt och godhet jag är till och uppehålles dag ifrån dag.

17 Fr. Hwad är din pligt emot dina föräldrar?

Sw. Att älska och lyda dem.

18 Fr. Hwarföre skall du älska och lyda dina föräldrar?

Sw. Derföre att det är Guds befallning, och emedan de hafwa warit medlen till att föra mig in i werlden; de wårdade och födde mig under det jag war ett barn, och nu fortfara de att älska mig och skaffa mig föda, kläder, hus och hem. De waka öfwer mig, när jag är sjuk, wägleda

mig när jag är frisk, och lära mig att wara renlig, snygg, flitig och ordentlig, så att jag, när jag blir uppwäxt, kan blifwa en nyttig menniska.

19 Fr. Hwad är beloningen för lydnad emot föräldrar?

Sw. Ett långt lif med beständig nåd och wälsignelse af Gud, samt ewigt lif och waraktig lycka i den tillkommande werlden.

20 Fr. Hwad är straffet för olydnad emot föräldrar?

Sw. Ett kort lif, Guds beständiga mißhag och förbannelse samt elände i den tillkommande werlden.

21 Fr. Hwad är din pligt mot alla menniskor?

Sw. Att älska dem och att med wänlighet umgås med dem?

22 Fr. Hwarföre skall du älska alla menniskor och wänligt umgås med dem?

Sw. Derföre att Gud har befallt det, och emedan alla menniskor önska att blifwa lyckliga; och om de icke älska hwarandra och sträfwa efter att wara wänlige mot hwarandra, kunna de icke blifwa lycklige. Derföre böra alla menniskor älska hwarandra, så att de må kunna lefwa så lyckligt som möjligt.

2:dra Kapitlet.

Kunskapen om Gud.

1 Fr. På hwilket sätt lär du och hwarje menniska i allmänhet, att det finnes en Gud till?

Sw. På tre sätt. För det första genom traditionen, för det andra genom förnuftet och för det tredje genom uppenbarelsen.

2 Fr. Huru lära menniskorna genom "traditionen", att det finnes en Gud?

Sw. Föräldrarne förtälja för sina barn, att det finnes en Gud, barnen berätta det åter för sina barn, och så framgent från föräldrar till barn genom århundraden och årtusenden. På detta sätt lära menniskorna genom "tradition", att det finnes en Gud till.

3 Fr. Huru lära menniskorna genom "förnuftet", att det finnes en Gud?

Sw. De skåda sig omkring och se solen skina om dagen, men icke om natten; de se den långa dagen och känna den warma luften om sommaren och de korta dagarne och det kalla wädret om wintren regelmässigt återkomma; de se regnet nedfalla och frukten och grönskan på marken framkomma på sin tid; och då dessa ting icke kunna hämmas, ej heller årstiderna, i hwilka de uppkomma, förändras af menniskorna, så sluta de deraf, att det måste finnas ett långt högre wäsende än menniskan, hwilket styrer och regerar allting. På detta sätt lära menniskorna genom "förnuftet", att det finnes en Gud.

4 Fr. Huru lära menniskorna genom "uppenbarelse", att det finnes en Gud?.

Sw. Gud uppenbarar sig sjelf för menniskorna, eller ocksä sänder han dem englar, hwilka hafwa större makt, kunskap och herrlighet än menniskorna, eller han talar till dem med sin egen röst från himlarne, eller han gifwer dem drömmar och syner. På detta sätt lära menniskorna genom "uppenbarelse", att det finnes en Gud till,

5 Fr. På hwilket sätt lära menniskorna bäst. att det finnes en Gud?

Sw. Genom uppenbarelse. Traditionen och förnuftet gifwa obestämda och otillfredsställande

begrepp om Gud, hans wäsende och egenskaper. Genom "uppenbarelsen" allena kan en noggrann och tillfredsställande kunskap erhållas.

3:dje Kapitlet.

Uppenbarelser från Gud till menniskan.

1 Fr. Har Gud gifwit många uppenbarelser till menniskorna?

Sw. Ja, en stor mängd.

2 Fr. Hwar hafwa wi någon berättelse om att han sålunda gjort?

Sw. I Biblen, Mormons bok, Lärdomens och Förbundets bok och i andra skrifter, utgifna af Jesu Christi kyrkas siste dagars helige.

3 Fr. Nämn en af de uppenbarelser hwilka äro upptecknade i gamla testamentet?

Sw Herren uppenbarade sig för Abraham och talade med honom, såsom när en man talar med den andre. (1 Moseb. 18: 1—5).

Framsäg skriftstället!

"Och Herren syntes honom i den lunden Mamre, der han satt wid sitt tjälls dörr, då hetats war på dagen. Och som han upplyfte sin ögon och såg, då stodo tre män för honom. Och då han såg dem lopp han emot dem ifrå sitt tjälls dörr, och bugade sig ned på jorden. Och sade: Herre hafwer jag funnit nåd för din ögon, så gack icke fram om din tjenare. Man will hämta eder litet af watten och twå edra fötter, och hwiler eder under trät. Och jag will lägga för eder ett stycke bröd, att I wederqwecken edor hjerta; sedan gån I då fram bättre, förty derföre ären I komne till eder tjenare. De sade: gör, som du hafwer sagt."

4 Fr. Är det i gamla testamentet berättadt, att Herren har uppenbarat sig för flere personer på en gång?

Sw. Ja, Gud uppenbarade sig för Moses och många af Israels äldste. (2 Moseb. 24: 9—10).

Framsäg skriftstället!

"Då stego Mose, Aron, Nadab och Abihu, och de sjuttio äldste af Israel upp; och de sågo Israels Gud".

5 Fr. Kan du erinra dig någon annan uppenbarelse, som omtalas i gamla testamentet?

Sw. Ja, Herren uppenbarade sig för Esaias. (Esaias 6: 1, 5).

Framsäg skriftstället!

"Uti det året, då konung Usia blef död, såg jag Herren sitta på en hög och herrlig stol, och hans klädefåll uppfylte templet. — — — — Då sade jag: we mig, jag förgås; ty jag hafwer orena läppar, och bor ibland ett folk, som orena läppar hafwer; ty jag hafwer sett konungen, Herren Zebaoth, med min ögon."

6 Fr. Finnes någon berättelse i nya testamentet om, att Gud har sändt en engel till någon menniska?

Sw. Ja, Herren sände sin engel till Zacharias, Johannes döparens fader. (Luc. 1: 5, 11, 12).

Framsäg skriftstället!

"Uti Herodis, Jude konungs, tid war en prest, utaf Abie skifte, benämnd Zacharias: — — — Så syntes honom Herrans engel, ståndandes på högra sidan wid rökaltaret. Och Zacharias wardt förskräckt då han såg honom, och en räddhåge föll öfwer honom."

7 Fr. Omtalar nya testamentet, att Gud öppnat himlarne för någon?

Sw. Ja, Gud öppnade himlarne för martyren Stephanus. (Ap. g. 7: 55, 56).

Framsäg skriftstället!

"Men han, full af den heliga anda, såg upp i himmelen, och fick se Guds herrlighet, och Jesum stå på Guds högra hand. Och han sade: si, jag ser himmelen öppen, och menniskones son stå på Guds högra hand".

8 Fr. Är Stephanus den ende, hwilken i nya testamentet omtalas, som har sett himmelen öppna sig?

Sw. Nej, andra hafwa äfwen sett himlarne öppnas för sig. Johannes uppenbararen, såg dem öppnas, då han war på ön Patmos. (Joh. Upp. b. 20: 11, 12.)

Framsäg skriftstället!

"Och jag såg en stor hwit stol, och en sitta på honom, för hwilkens ansigte flydde jord och himmel; och dem wardt intet rum funnet. Och jag såg de döda, stora och små, stå i Guds åsyn."

9 Fr. Finnes det någon berättelse i Mormons bok om, att Gud har uppenbarat sig för menniskorna?

Sw. Ja, Herren wisade sig för Jareds broder (Ethers bok 1: 8 Sid. 526).

Framsäg detta ställe:

Och Herren sade till honom: tror du de ord, jag will tala? Och han swarade och sade: Ja, Herre, jag wet, att du talar sanningen; ty du är en sannfärdig Gud och kan icke ljuga. Och när han hade sagt dessa ord, si, då wisade sig Herren för honom och sade: derföre att du känner dessa ting, är du återlöst ifrån fallet och förd tillbaka till mig; derföre wisar jag mig för dig".

10 Fr. Omtalas det i Mormons bok, att

Gud uppenbarade sig för någon annan menniska än Jareds broder?

Sw. Ja, Gud gaf en uppenbarelse åt Lehi (1 Nephi bok 1: 4, 5. Sid. 2).

Framsäg detta ställe!

"Och han gick hem till sitt eget hus i Jerusalem; och han kastade sig på sin säng, ty han war utmattad af anden och de ting, som han hade sett; och som han så war utmattad af anden, blef han hänryckt i en syn, och han såg himlarne öppnas, och han tyckte, att han såg Gud sittande på sin thron, omgifwen af englaskaror utan tal, hwilka sjöngo och prisade sin Gud. Och han såg en komma midt ut af himmelen; och han såg, att hans glans öfwergick solens om middagen; och han såg dertill tolf andra följa honom, och deras glans öfwergick stjernornas på himmelen; och de kommo ned och gingo på jorden; och den förste kom och stod framför min fader och gaf honom en bok, och böd honom att läsa."

11 Fr. Finnes det någon berättelse i Mormons bok om, att Gud gifwit någon uppenbarelse åt flere menniskor på en gång?

Sw. Ja, Gud uppenbarade Jesum Christum för ett stort antal Nephiter (Nephi 5: 3, 4. Sid. 461).

Framsäg detta ställe!

"Och detta skedde, då de förstodo röster; att de upplyfte sina ögon igen mot himmelen; och si, de sågo en man nedstiga från himmelen, och han war klädd i en hwit klädnad, och han kom ned och stod midt ibland dem, och hela hopens ögon woro wände mot honom, och de tordes icke öppna sin mun, den ene till den andre, och de wißte icke, hwad det hade att betyda; ty de trodde att det war en engel, som wisade sig för dem. Och det skedde, att han utsträckte sin hand och ta=

lade till folket, sägande: si, jag är Jesus Christus, om hwilken propheterna wittnade, att han skulle komma i werlden".

12 Fr. Finnes någon berättelse i andra skrifter af de siste dagars helige om, att Gud har uppenbarat sig för någon menniska i wåra dagar?

Sw. Ja, Herren och hans son Jesus Christus uppenbarade sig för Joseph Smith (Joseph Smiths lefnadslopp, Skandinaviens Stjerne, 1 årg. Sid 162).

Framsäg detta ställe!

"Jag såg en ljuspelare rakt öfwer mitt hufwud, klarare än solen, hwilken sänkte sig småningom ned till deß den föll på mig. Jag hade icke wäl sett den, förrän jag kände mig befriad från den fiende, som höll mig bunden. Då ljuset hwilade på mig, såg jag twå personer, hwilkas skönhet och herrlighet öfwergick all beskrifning, stående öfwer mig i luften. En af dem talade till mig, kallade mig wid namn och sade, i det han pekade på den andre: denne är min älsklige son, honom hör".

13 Fr. Kan du nämna andra uppenbarelser, gifna i wåra dagar?

Sw. Ja, Johannes döparens uppenbarelse för Joseph Smith och Oliver Cowdery. (Joseph Smiths lefnadslopp, Skand. Stjerne 2 årg. Sid. 60).

Framsäg detta ställe!

"Under det att wi sålunda woro sysselsatte med att bedja och åkalla Herren, kom ett sändebud ned från himmelen i en klar sky, och efter att hafwa lagt sina händer på oß, ordinerade han oß, sägande: på eder, mina medtjenare, bekräftar jag i Messie namn Arons prestadöme, hwilket har nycklarne till englars betjening, och till omwän=

delsens evangelium, och till dop i wattnet till syndernas förlåtelse; och detta skall aldrig blifwa borttaget från jorden, intill deß Levi söner åter frambära offer för Herren i rättfärdighet,. — — — Det sändebud, som wid detta tillfälle besökte oß och bekräftade detta prestadöme på oß, sade, att hans namn war Johannes, densamme som i nya testamentet kallas Johannes döparen".

14 Fr. Äro dessa alla de uppenbarelser gifna i wåra dagar, som finnes anförde i de siste dagars heliges skrifter?

Sw. Nej, många andra hafwa blifwit gifna i dessa dagar, hwaraf många finnes i Lärdomens och Förbundets bok; i en säges det, att Gud öppnade himlarne för Joseph Smith och Sidney Rigdon. (Förbundets bok. Sid. 233: 3).

Framsäg detta ställe!

"Herren rörde wid wårt förstånds ögon, och de blefwo upplåtne, och Herrens herrlighet kringsken oß; och wi sågo Sonens herrlighet på Fadrens högra hand, och anammade af hans fullhet. Och wi sågo de helige englar och dem, som äro herrliggjorde, för hans thron, tillbedjande Gud och Lammet, och som tillbedja honom i all ewighet. Och si, efter de många wittnesbörd, som blifwit gifna om honom, är detta, som wi gifwa, det sista af dem alla, nemligen att han lefwer; ty wi sågo honom på Guds högra hand, och wi hörde rösten wittna, att han är Fadrens enfödde".

4:de Kapitlet.

Om flere Gudar.

1 Fr. Finnes det flere än en Gud?

Sw. Ja, många (1 Cor. 8: 5).

Framsäg skriftstället!

"Ty ändock några äro, som kallas gudar, ehwad det är i himmelen, eller på jorden; såsom många gudar och många herrar äro".

2 Fr. Skola wi tillbedja flere än en gud?

Sw. Nej, för oß finnes det blott en gud, menniskornas fader och jordens skapare. (1 Cor. 8: 6; Matth. 4: 10).

Framsäg dessa skriftställen!

"Så hafwe wi dock allenast en Gud, Fadren, af hwilken all ting äro".

"Herran din Gud skall du tillbedja, och honom allena skall du tjena".

3 Fr. Kallas Jesus Christus Gud?

Sw. Ja, ofta (Joh. 1: 1, 14; 1 Tim. 3: 16; Mormons bok, Mosias 8: 5. Sid. 179).

Framsäg dessa skriftställen!

"I begynnelsen war Ordet; och Ordet war när Gudi; och Gud war Ordet. — — — — — Och Ordet wardt kött, och bodde ibland oß; och wi sågo hans herrlighet, såsom enda Sonens herrlighet af Fadren, full med nåd och sanning".

"Och utan twifwel är gudaktighetens hemlighet stor: Gud är uppenbar worden i köttet".

"Jag önskar, att I skullen förstå, att Gud sjelf skall komma ned ibland menniskornas barn, och skall återlösa sitt folk; derföre att han bor i köttet, skall han kallas Guds Son".

4 Fr. Kallas den helige Ande Gud?

Sw. Han har blifwit kallad Guds Ande och är ett med Gud. (1 Cor. 2: 11; 1 Joh. 5: 7; Förbundets Bok, 5:te Forelæsning over Troen §§ 1, 2).

Framsäg dessa skriftställen!

"Så wet dock ingen hwad i Gudi är, utan Guds Ande".

"Ty tre äro, som wittna i himmelen: Fadren, Ordet och den Helge Ande; och de tre äro ett".

"Gudomen — wi mena Fadren, Sonen och den helige ande. — — — Dessa tre äro ett, eller med andra ord: dessa tre utgöra den stora, makalösa, regerande och högsta makten öfwer alla ting; genom hwilken alla ting blifwit skapade och danade, och dessa tre utgöra gudomen och äro ett".

5 Fr. Hurn kunna Fadren, Sonen och den helige Ande wara ett?

Sw. De äro ett till wäsende och egenskaper, men icke i substans.

6. Fr. Kan du bewisa detta med skriften?

Sw. Ja, Jesus bad, att hans lärjungar måtte blifwa ett med honom, såsom han war ett med Gud, hwilket de icke kunde blifwa utan i wilja och egenskaper. (Joh. 17: 21—23; 1 Cor. 12: 12, 13; Ap. g. 4: 32).

Framsäg dessa skriftställen!

"Att de skola wara ett, såsom du, Fader, i mig, och jag i dig; att de ock skola wara ett i oß, på det att werlden skall tro, att du hafwer mig sändt. Och jag hafwer gifwit dem den herrlighet, som du mig gifwit hafwer; att de skola wara ett, såsom ock wi äro ett. Jag i dem och du i mig; att de skola wara fullkomne uti ett".

"Ty såsom en lekamen är, och hafwer dock många lemmar; men alle lemmar af en lekamen, ändock de äro månge, äro de dock en lekamen; sammalunda ock Christus. Ty wi äro uti en Anda alla döpte till en lekamen, ehwad wi äro judar eller greker, tjenare eller frie; och hafwe alle druckit till en Anda".

"Och uti hela hopen, som trodde, war ett hjerta och en själ".

7 Fr. Hafwa uppståndna wäsenden blifwit kallade Gudar?

Sw. Några af dem. Uppenbararen Johannes såg ett hundrade fyra och fyratio tusende, som kallades gudar.

Framsäg skriftstället!

"Och jag såg, och si, ett lam stod på Sions berg, och med det hundrade fyra och fyratio tusende; de hade deß Faders namn beskrifwet på sin anlete".

9 Fr. Hwem är Lammet?

Sw. Jesus Christus (Joh. 1: 29).

Framsäg skriftstället!

"Dagen derefter såg Johannes Jesum komma till sig, och sade si Guds Lam, som borttager werldens synd".

9 Fr. Hwem är Jesu Christi Fader?

Sw. Gud. (Matth. 3: 16, 17.)

Framsäg skriftstället!

"Och när Jesus war döpt, steg han straxt upp af wattnet; — — — och si, en röst af himmelen sade: Denne är min käre Son, i hwilken jag hafwer ett godt behag".

10. Hwad war det för ett namn, som i anletet stod skrifwet på de hundrade och fyra och fyratio tusende, hwilka Johannes såg?

Sw. Gud.

11 Fr. Hwilka andra kallas i Bibeln gudar?

Sw. De, till hwilka Guds ord kommer. (Joh. 10: 34, 35).

Framsäg skriftstället!

"Är icke skrifwet i eder lag: Jag sade I ären gudar? Hafwer han nu kallat dem gudar, till hwilka Guds ord skedde; och skriften kan icke warda om intet".

12 Fr. Wet du någon, som sålunda kallades gud?

Sw. Ja, Moses kallades en gud öfwer Pharao, konungen i Israel (2 Moseb. 7: 1).

Framsäg skriftstället!

"Herren sade till Mose: Si, jag hafwer satt dig till en gud öfwer Pharao".

13 Fr. Hwarföre kallas de, till hwilka Guds ord sker, gudar?

Sw. derföre att de handla i Guds ställe på jorden, såsom hans tjenare, och wilja, såframt de förblifwa trofaste, till sist blifwa gudar.

14 Fr. Skola alla menniskor, som i all ting äro trofaste, till sist blifwa kallade gudar?

Sw. Ja, Guds namn skall blifwa skrifwet i deras anleten (Upp.-b. 3: 12; 22: 4).

Framsäg dessa skriftställen!

"Den der winner, honom will jag göra till en pelare i min Guds tempel, och han skall icke mer utgå; och jag skall skrifwa på honom min Guds namn".

"Och hans namn skall wara på deras anleten".

15 Fr. Hwarföre skola de blifwa kallade gudar?

Sw. Derföre att de skola blifwa ett med Gud i allting, och wara honom like. (1 Joh. 3: 2).

Framsäg skriftstället!

"Mine käreste, wi äro nu Guds barn, och det är icke än uppenbart, hwad wi warda skole: men det wete wi, när han blifwer uppenbar, då warda wi honom like; ty wi få se honom såsom han är".

3:te Kapitlet.

Guds person, wäsende och egenskaper.

1 Fr. Hurudant wäsende är Gud?

Sw. Han är i en menniskas skepnad.

2 Fr. Hwaraf wet du det?

Sw. Skriften förklarar att menniskan blef skapad efter Guds beläte. (1 Moseb. 1: 26, 27).

Framsäg skriftstället!

"Och Gud sade: låt oß göra menniskan till ett beläte, det oß likt är. — — — —

"Och Gud skapade menniskan sig till ett beläte, till Guds beläte skapade han honom; man och qwinna skapade han dem".

3 Fr. Har du något ytterligare bewis på, att Gud är i en menniskas liknelse?

Sw. Ja, Jesus Christus war i en menniskas liknelse, och war på samma gång Guds afbild. (Ebr. 1: 3).

Framsäg skriftstället!

"Hwilken, efter han är hans herrlighets sken och hans wäsendes rätta beläte, och bär allting med sitt kraftiga ord, och hafwer rensat wåra synder genom sig sjelf, sitter han på majestätets högra sida i höjden"

4 Fr. Säges det icke att Gud är en ande?

Sw. Jo, skriften säger så. (Joh. 4: 24.)

Framsäg skriftstället!

"Gud är en Ande; och de honom tillbedja skola tillbedja honom i Andanom och sanningen".

5 Fr. Huru kan Gud så wara lik en menniska?

Sw. Menniskan har en ande, som blifwit omhöljd med en kropp, och Gud är af liknande beskaffenhet.

6 Fr. Har då Gud en kropp?

Sw. Ja, lik en menniskas till utseendet. (1 Moseb. 32: 24, 28, 30; 2 Moseb. 24: 9—11).

Framsäg dessa skriftställen!

"Och Jacob blef på den sidan allena. Då brottades en man med honom till deß morgonrodnan uppgick. — — — — Han sade: du skall icke mer heta Jacob, utan Israel; förty du hafwer med Gud och menniskor kämpat, och hafwer fått öfwerhanden. — — — — Och Jacob kallade rummet Pnuel; ty, sade han: jag hafwer sett Gud under ansigtet, och min själ är frälst worden".

"Då stego Mose, Aron, Nadab och Abihu och de sjuttio af Israel upp, och sågo Israels Gud. Under hans fötter war såsom en skön saphir, och såsom en himmel, då han klar är. Och han lät icke sin hand komma öfwer de yppersta af Israel. Och då de hade skådat Gud, åto de och drucko".

7. Fr. Är Guds person mycket herrlig?

Sw. Ja, oändligt herrlig. (2 Moseb. 24: 17; Hab. 3: 3).

Framsäg dessa skriftställen!

"Och herrans herrlighets anseende war såsom en förtärande eld öfwerst på berget för Israels barn".

"Gud kom sönnan efter, och den Helige ifrå det berget Paran: Sela. Af hans lof war himmelen full, och af hans ära war jorden full".

8 Fr. Är Gud alleständes närwarande?

Sw. Ja, han är i alla delar af universum. (Jer. 23: 23, 24; 1 Kon. 8: 27).

Framsäg dessa skriftställen!

"Är jag icke en Gud, den hardt när är, säger Herren; och icke en Gud, den fjerran är? — — — — Är icke jag den, som uppfyller himmel och jord? säger Herran".

"Si himmelen och alla himlars himlar kunna icke begripa dig".

9 Fr. Om Gud är en person, huru kan han då wara alleſtädes närwarande?

Sw. Hans person kan icke wara på mer än ett ſtälle åt gången, men han är alleſtädes närwarande genom ſin helige Ande (Pſ. 139: 7, 8).

Framſäg ſkriftſtället!

"Hwart ſkall jag gå för din anda? Och hwart ſkall jag fly för ditt anſigte? Fore jag upp i himmelen, ſå är du der: bäddade jag åt mig i helwetet ſi, ſå är du ock der".

10 Fr. Ser Gud allting?

Sw. Ja, intet är fördoldt för hans åſyn. (Pſ. 33: 13, 14; Jer. 23: 24; Pearl of great Price, Sid. 5).

Framſäg deſsa ſkriftſtällen!

"Herren ſkådar neder af himmelen och ſer alla menniſkors barn. Utaf ſin faſta ſtol ſer han uppå alla dem, ſom på jorden bo".

"Menar du, att någon kan ſå hemliga fördölja ſig, att jag icke kan ſe honom?"

"Derföre kan jag utſträcka mina händer och uppehålla allt, hwad jag har ſkapat; och mitt öga kan ockſå genomſkåda det".

11 Fr. Wet Gud allt, hwad ſom rör hans händers werk?

Sw. Ja intet kan undgå hans kunſkap. (Ap. g. 15: 18; Förbundets Bok, Sid. 42: 10: Pearl of great Price, Sid. 8).

Framſäg deſsa ſtällen!

"Gudi äro all hans werk kunnig, ifrå werldens begynnelſe".

"Han omfattar alla ting".

"Det är ingen Gud förutan mig, och alla ting äro uppenbare för mig, ty jag känner dem

alla. — — Och alla ting äro räknade af mig, ty de äro mina, och jag känner dem".

12 Fr. Är Gud allwis?

Sw. Hans wisdom är långt större än menniskan kan fatta. (Rom. 11: 33; Coloss. 2: 3).

Framsäg dessa skriftställen!

"O, hwilken djuphet af den rikedom, som är både i Guds wisdom och kunskap; huru obegripelige äro hans domar, och oransakelige hans wägar!"

"I hwilken fördolda ligga alla wisdoms och förstånds håfwor".

13 Fr. Är Gud allsmäktig?

Sw. Ja, mäktigare än wi kunna begripa. (Dan. 2: 20; Es. 14; 27).

Framsäg dessa skriftställen!

"Lofwadt ware Guds namn ifrån ewighet till ewighet; ty hans är både wishet och starkhet".

"Ty Herren Zebaoth hafwer det beslutit, ho will förmenat? Och hans hand är utsträckt, ho kan afwända henne?"

14 Fr. Är Gud ett sannfärdigt, rättfärdigt och rättskaffens wäsende?

Sw. Ja, ty han kan hwarken ljuga eller synda. (Upp.-b. 15: 3; Ps. 145: 17).

Framsäg dessa skriftställen!

"Rättfärdige och sanne äro dina wägar, du helgonens konung".

"Herren är rättfärdig i alla sina wägar, och helig i alla sina gerningar".

15 Fr. Är Gud barmhertig?

Sw. Ja, han är full af barmhertighet och miskund. (Ps. 89: 15; Neh. 9: 17).

Framsäg dessa skriftställen!

"Nåd och sanning äro för ditt ansigte".

"Men du, min Gud, gaf dem till, och war

dem nådelig, barmhertig, tålig och af en stor barmhertighet".

16 Fr. Förändras Gud till sin charakter?

Sw. Nej, han är ett oföränderligt wäsende. (Mal. 3: 6; Jacob 1: 17).

Framsäg dessa skriftställen!

"Ty jag är Herren, den icke ljuger, (som förändras icke)".

"Ljusens Fader, när hwilken ingen förwandling är, eller ljus och mörkers omskiftelse".

17 Fr. Upprepa hufwudinnehållet af hwad du har sagt, angående Guds wäsende och egenskaper!

Sw. Gud är ett herrligt wäsende i menniskoliknelse; han är allestädesnärwarande; han ser och känner allting; han är full af wisdom, makt, sanning, rättfärdighet, rättskaffenhet och nåd, och han är ett oföränderligt wäsende.

6:te Kapitlet.

Menniskans slägtskapsförhållande till Gud. — Andarnas föruttillwaro. — Förnufts-wäsendens uppfostran, utweckling och fullkomlighet.

1 Fr. I hwilket slägtskapsförhållande står menniskan till Gud?

Sw. Alla menniskor äro Guds barn. (Es. 64: 8; Eph. 4: 5, 6).

Framsäg dessa skriftställen!

Men nu, Herre, du är wår Fader; wi äro ler; du är wår mästare och wi äro alle dina händers werk".

"En Gud och allas wår Fader, hwilken är öfwer eder alla, genom eder alla och i eder alla".

2 Fr. Huru kan Gud wara alla menniskors fader, då hwarje menniska har en naturlig fader på jorden?

Sw. Gud är fader till alla menniskors andar. (Heb. 12: 9; Pred. 12: 7).

"Hafwe wi nu köttsliga fäder, som oß aga, och frukte dem; skola wi då icke mycket mer underdånige wara den andelige fadren (andarnes fader), att wi må lefwa?"

"Ty stoftet måste åter komma till jord igen, såsom det warit hafwer; och anden till Gud igen, den honom gifwit hafwer".

3 Fr. Woro då alla menniskors andar till, innan de togo kroppar här på jorden?

Sw. Ja, de woro till i andewerlden. (Jer. 1: 4, 5; Joh. 6: 62).

Främsäg dessa skriftställen!

"Och Herrans ord skedde till mig och sade: Jag kände dig förrän jag tillredde dig i moderlifwet; och utkorade dig, förrän du af modren född wardt, och satte dig till en prophet ibland mång folk".

"Huru skall då ske, när I warden seende menniskones Son uppstiga dit han förut war."

4 Fr. För hwilket ändamål hafwa menniskornas andar blifwit sände till jorden att påtaga sig kroppar?

Sw. För att kunna blifwa uppfostrade, utweckIade och fullkomliggjorde till att njuta beständigt en fullhet af kunskap, makt och herrlighet; samt sålunda tilltaga i Guds herradöme och herrlighet.

5 Fr. Huru mångahanda tillwaro skola förnuftswäsenden, som blifwa gudar, genomgå?

Sw. Tre stora tillwaron.

6 Fr. Hwilken är den första af dessa?

Sw. Förnuftswäsenden äro födda såsom andar — såsom söner och döttrar till Gud i an-

dewerlden, och andarne äro i gestalt af en menniskas naturliga kropp.

7. Fr. Hwilken är den andra tillwaron?

Sw. Andarne blifwa sände till en eller annan werld att bo der och ikläda sig dödliga kroppar, för att blifwa mera fullkomligt bekante med godt och ondt, glädje och sorg, så att deras begrepp om glädje och lycka må fullkomnas, och de derigenom blifwa i stånd till att wärdera och njuta en fullhet af wälsignelse i all ewighet.

8 Fr. Hwilken är den tredje tillwaron?

Sw. Efter att hafwa nedlagt sina dödliga kroppar, medelst föregående sjukdom och död, få andarne sådana kroppar, som icke äro döden underkastade; och de andar, som hafwa warit sin himmelske Fader trogne under sitt första och andra pröfningstillstånd, blifwa upphöjde till konungar och prester och erhålla makt, herrawälde, ära och herrlighet, i likhet med hwad Gud eger i celestiala werlden ewinnerligen.

9 Fr. Hafwa andarne, under det de äro i andewerlden, någon kunskap om den pröfning, de måste genomgå, innan de ernå fullkomligheten?

Sw. Ja, de hafwa ett allmänt begrepp om densamma. (Pearl of great Price, Sid. 24).

Framsäg detta ställe!

"Herren hade wisat mig Abraham, förnuftswäsenden, som woro organiserade förrän werlden blef, och ibland alla dessa woro många af de ädle och store; och Gud såg dessa själar, att de woro goda, och han stod midt ibland dem och sade: dessa will jag göra till förstar; ty han stod midt ibland dem, som woro andar, och han såg, att de woro goda; och han sade till mig: Abraham, du är en af dem; du blef utwald förrän du blef född. Och der stod en ibland dem, hwilken war Gud

lik, och han sade till dem, som med honom woro: wi wilja gå ned, ty det är rum der, och wi wilja taga af dessa elementer och dana en jord, på hwilken dessa kunna bo; och wi wilja dermed pröfwa dem och se, om de wilja göra allting, hwad helst Herren befaller dem; och de, som hålla sitt första pröfningstillstånd, skola förökas, men de, som icke hålla sitt första pröfningstillstånd, skola icke få herrlighet i samma rike, tillika med dem, som hållit sitt första prof; och dem som hålla sitt andra pröfningstillstånd, skall herrlighet warda till del ewinnerligen".

10 Fr. Fröjdade sig andarne, som skulle taga kroppar på denna jord, eller woro de bedröfwade?

Sw. De fröjdade sig och sjöngo sånger tillsamman och ropade af glädje. (Job. 38: 4, 6, 7).

Framsäg skriftstället!

"Hwar war du, då jag grundade jorden? säg mig! — — — Eller hwar uppå står hennes fotafäste? Eller ho hafwer henne en hörnsten lagt? Då morgonstjernorna tillsammans lofwade mig; och all Guds barn fröjdade sig".

11 Fr. När wi betrakta dessa stora och herrliga sanningar, böra wi då bedröfwas eller wara glade deröfwer, att wi lefwa i en werld, hwarest wi äro utsatte för att lida hunger och törst, elände, smärta och död?

Sw. Wi böra wara glade och fröjda oß och wår mun bör wara full af tacksägelse och pris till wår Fader i himmelen för det företräde han skänkt oß, att wi äro komna in i denna werlden, för att lära känna godt och ondt och genom wår trofasthet blifwa gudar, sådane som han sjelf är.

7:de Kapitlet.

Rådet i himmelen. — Lucifers uppror. - - Jordens skapelse eller organisation.

1 Fr. Hwad skedde, sedan andarne, hörande till denna jorden, blifwit aflade?

Sw. Ett stort råd eller flera rådplägningar höllos i himmelen, hwarest det blef beslutadt, att denna jord skulle inrättas till en wistelseort för andarne, medan de påtogo sig kroppar; att skapelsewerket af jorden skulle fullbordas på sju dagar eller tidsperioder; och att på sjunde dagen skulle werket helgas och dagen likaledes. (Pearl of great Price, Sid. 25, 27).

Framsäg dessa ställen!

"Och der stod en ibland dem, hwilken war Gud lik, och han sade till dem, som med honom woro: wi wilja gå ned, ty det är rum der, och wi wilja taga af dessa ämnen och dana en jord, på hwilken dessa kunna bo; och wi wilja dermed pröfwa dem och se, om de wilja göra allting, hwad helst Herren befaller dem; och de som hålla sitt första pröfningstillstånd, skola förökas, men de, som icke hålla sitt första pröfningstillstånd, skola icke få herrlighet i samma rike tillika med dem, som hållit sitt första prof; och dem, som hålla sitt andra pröfningstillstånd, skall herrlighet warda tilldelt ewinnerligen. Och Herren sade: hwem skall jag sända? Och en, som war lik menniskones Son, swarade: här är jag, sänd mig! Och en annan swarade och sade: här är jag, sänd mig! Och Herren sade: Jag will sända den förste. Och den andre blef wred och höll icke sitt första pröfningstillstånd, och på den dagen följde många efter honom. Och Herren sade: låtom oß gå ned!"

"Och sålunda wilja wi fulländа himlarne och

jorden och alla deras härskaror. Och gudarne sade ibland sig sjelfwa: på den sjunde dagen wilja wi fulländа wår arbete, som wi hafwa rådslagit om. Och gudarne fulländade det på den sjunde dagen, derföre att de på den sjunde dagen wille hwila från all sin werk, som de (gudarne) rådslogo ibland sig sjelfwe att göra, och helgade den. Och sådant war deras beslut på den tid, då de rådslogo ibland sig sjelfwa att göra himlarne och jorden".

2 Fr. Hwem war det som blef wred, emedan han icke waldes, och icke höll sitt första pröfningstillstånd?

Sw. Lucifer, morgonrodnadens son. (Förbundets Bok, Sid. 234, 3).

Framsäg detta ställe!

"Och detta sågo äfwen wi och wittna: att en Guds engel, som hade wälde för Guds åsyn, men gjorde uppror mot Guds enfödde son, som Fadren älskade och hwilken war i Fadrens sköte, blef nedkastad ifrån Guds och Sonens åsyn och kallad Förtappelse; ty himlarne greto öfwer honom, han war Lucifer, en morgonrodnans son. Och wi sågo, och si, han är fallen! han är fallen! ja, till och med en morgonrodnadens son!"

3 Fr. Hwad föreslog Lucifer att göra, om han blefwe sänd till jorden?

Sw. Han föreslog att föra alla menniskor till Guds herrlighet, antingen de höllo sitt andra pröfningstillstånd eller icke, såframt Gud wille gifwa honom sin herrlighet. (Pearl of great Price, Sid. 13).

Framsäg detta ställe!

"Och jag, Herran Gud, talade med Moses och sade: Satan den som du befallte i min enföddes namn, han är densamme, som war ifrån

begynnelsen, och han kom till mig sägande: betrakta mig, sänd mig, jag will wara din son, och jag will förlossa hela menniskoslägtet, så att icke en själ skall förtappas, och jag will wisserligen göra det: derföre gif mig din ära".

4 Fr. Hwad skedde när Lucifer framlade sitt förslag inför rådet?

Sw. Hans förslag blef förkastadt af rådet, hwarefter Lucifer blef wred; och han och de, som höllo med honom, gjorde uppror och blefwo nedkastade från himmelen, och blefwo djefwulen och hans englar. (Pearl of great Price, Sid. 13. Förbundets Bok, Sid 62, 10).

Framsäg dessa ställen!

"Derföre, emedan Satan gjorde uppror emot mig och sökte att tillintetgöra menniskans handlingsfrihet, som jag, Herren Gud hade gifwit henne, och på det jag skulle gifwa honom min egen makt genom min enföddes makt, werkade jag, att han blef nedkastad, och han blef Satan, ja djefwulen, all lögnens fader."

"Ty si, djefwulen war före Adam, ty han satte sig upp emot mig, sägande: gif mig din ära, hwilken är din makt, och den tredjedelen af himmelens mångfald wände han bort ifrån mig, på grund af deras handlingsfrihet, och de blefwo nedkastade; och sålunda blefwo djefwulen och hans englar till".

5 Fr. Hwad gjorde rådet efter Lucifers och hans medhållares uppror?

Sw. Det beslutade, att jordens daning o. s. w. skulle utföras efter Guds wilja. (Pearl of great Price, Sid 25).

Framsäg detta ställe!

"Och Herren sade: låtom oß gå ned; och de gingo ned i begynnelsen, och de organiserade och

danade (det will säga gudarne) himlarne och jorden. Och jorden war, sedan den war danad, öde och tom, derföre att de icke hade skapat något utom jorden och mörkret rufwade öfwer djupet och Guds ande swäfwade öfwer wattnen".

6 Fr. Blef jorden ursprungligen skapad af intet?

Sw. Nej de elementer, hwaraf den danades, hafwa alltid warit till. Det är omöjligt att något kan göras af intet. (Pearl of great Price, Sid. 25. Förbundets Bok, Sid. 212, 5).

Framsäg dessa ställen!

"Wi wilja gå ned, ty det är rum der, och wi wilja taga af dessa elementer och göra en jord på hwilken dessa kunna bo".

"Elementerna äro ewiga".

7 Fr. Sedan jorden war danad, hwad skedde då på skapelsens första dag?

Sw. Ljus blef frambragt och åtskiljdt ifrån mörkret. (Pearl of great Price, Sid. 25).

Framsäg detta ställe!

"Och de (gudarne) sade: warder ljus, och det wardt ljus. Och de (gudarne) sågo ljuset och det war klart; och de åtskiljde ljuset, eller werkade att det blef åtskiljdt, från mörkret; och gudarne kallade ljuset dag, och mörkret kallade de natt. Och det skedde, att från aftonen till morgonen kallade de natt, och från morgonen till aftonen kallade de dag; och detta war det första eller begynnelsen af det, som de kallade dag och natt".

8 Fr. Hwad gjorde gudarne på den andra dagen?

Sw. De gjorde ett utsträckt fäste och åtskiljde wattnen. (Pearl of great Price, sid. 25).

Framsäg detta ställe!

"Och gudarne sade äfwen: warde ett utsträckt

fäste midt emellan wattnen, och det skall skilja emellan watten och watten. Och gudarne föranstaltade det utsträckta fästet sålunda, att det åtskiljde wattnena, som woro nedanför det utsträckta fästet, från wattnena, som woro ofwanför det utsträckta fästet; och det skedde så, alldeles som de befallte. Och gudarne kallade det utsträckta fästet himmel. — — — Detta war andra gången, det blef natt och dag".

9 Fr. Hwad gjorde gudarne på den tredje dagen?

Sw. De samlade wattnen på jorden till ett ställe, och beredde jorden till att frambringa örter och frukter. (Pearl of great Price, Sid. 25).

Framsäg detta ställe!

"Och gudarne befallte, sägande: wattnen under himmelen samle sig till ett ställe, och jorden framkomme torr; och det skedde så, alldeles som de befallte; och gudarne kallade det torra jord, och wattensamlingarne kallade de haf; och gudarne sågo att de blefwo åtlydde. Och gudarne sade: låtom oß bereda jorden till att frambringa gräs, örter, som gifwa frö, fruktträd, som bära frukt efter sitt slag, hwilkas frö af sig sjelfwe frambringa sin egen likhet på jorden; och det skedde så, alldeles som de befallte. Och gudarne danade jorden så, att den kunde frambringa gräs af deß egna frö, och örterna så, att de kunde frambringa örter af sina egna frö, gifwande frö efter sitt slag; och jorden till att frambringa träd af sina egna frö, gifwande frukt, hwars frö ensamt kunde frambringa af sitt eget slag; och gudarne sågo, att de blefwo åtlydde. — — — Detta war den tredje dagen".

10 Fr. Hwad gjorde gudarne på den fjerde dagen?

Sw. De gjorde ljusen på himmelen till att

lysa om natten och om dagen. (Pearl of great Price. Sid. 26).

Framsäg detta ställe!

"Och gudarne inrättade ljusen på himmelens utsträckta fäste, och läto dem göra skillnad emellan dag och natt; och danade dem till att wara tecken för årstider, för dagar och för år; och satte dem till att wara ljus på himmelens utsträckta fäste, till att lysa öfwer jorden; och det skedde så. Och gudarne inrättade twå stora ljus, det stora ljuset till att regera om dagen, och det lilla ljuset till att regera om natten. Jemte det lilla ljuset satte de också stjernorna; och gudarne satte dem på himmelens utsträckta fäste till att lysa öfwer jorden, och till att regera öfwer dagen och öfwer natten, och till att åtskilja emellan ljus och mörker. Och gudarne wakade öfwer dessa ting, som de hade befallt, till deß de åtlydde. — — — — Detta war den fjerde dagen".

11 Fr. Hwad gjorde gudarne på den femte dagen?

Sw. De beredde wattnen o. s. w., så att fiskar fåglar och rörliga djur kunde frambringas. (Pearl of great Price, Sid. 26).

Framsäg detta ställe!

"Och gudarne sade: låtom oß bereda wattnen till att frambringa allehanda rörliga djur, som hafwa lif; och fåglarne, att de kunna flyga öfwer jorden i det öppna himlarummet. Och gudarne tillredde wattnen, så att de kunde frambringa stora hwalfiskar, och hwarje lefwande warelse, som rörer sig, hwilka wattnet skulle frambringa i öfwerflöd hwart efter sitt slag; och hwarje bewingad fågel efter sitt slag. Och gudarne sågo, att de skulle blifwa åtlydde och att deras plan war god. — — Detta war den femte dagen".

12 Fr. Hwad gjorde gudarne på den sjette dagen?

Sw. De beredde jorden till att frambringa boskap, kryppande djur och markens wilda djur. (Pearl of great Price, Sid. 26).

Framsäg detta ställe!

Och gudarne beredde jorden till att frambringa lefwande djur, hwart efter sitt slag, boskap, kryppande djur och wilda djur på jorden, hwart efter sitt slag; och gudarne sågo att de skulle blifwa åtlydde. — — — Detta war den sjette dagen".

13 Fr. Hwad gjorde gudarne på den sjunde dagen?

Sw. De planterade lustgården Eden på jorden, med örter och träd, hwaribland lifsens träd och kunskapens träd på godt och ondt, och satte Adam och Ewa i lustgården, och satte likaledes de lefwande djuren på jorden, och fullbordade och helgade jordens organisation. (Pearl of great Price, Sid. 27, 28).

Framsäg detta ställe!

"Och gudarne sade till hwarandra: på den sjunde dagen wilja wi sluta wårt werk, som wi hafwa rådslagit om; och wi wilja hwila på den sjunde dagen från allt wårt werk, som wi hafwa rådslagit om. Och gudarne slutade på den sjunde dagen, derföre att de på den sjunde dagen wille hwila från all sin werk, som de (gudarne) rådslogo ibland sig sjelfwe om att göra, och helgade den. — — — Och gudarne planterade en lustgård Eden i öster, och der insatte de mannen, hwilkens ande de hade gifwit kropp, som de hade gjort. Och af jorden läto gudarne uppwexa hwarjehanda träd, som äro behaglige för ögat och gagneliga till föda; äfwen lifsens träd i midten af lustgården, och kunskapens träd på godt och ondt

— — — Och gudarne sade: låtom oß göra en hjelp åt mannen, ty det är icke godt för mannen att wara ensam; derföre wilja wi göra honom en hjelp. — — — Och det gjordes en hjelp åt Adam".

14 Fr. Hwilket herradöme blef Adam och Ewa tilldeladt?

Sw. De fingo herrawälde öfwer alla ting på jorden. (Pearl of great Price, Sid. 27).

Framsäg detta ställe!

"Och gudarne sade: wi wilja låta dem blifwa fruktsamme och wilja låta dem förökas samt uppfylla jorden och göra sig densamma underdånig, och hafwa herrawälde öfwer hafwets fiskar och öfwer himmelens fåglar och öfwer hwarje lefwande djur, som rör sig på jorden."

15 Fr. Hwilka befallningar gåfwos till Adam och Ewa?

Sw. De befalltes att wara fruktsamme och att föröka sig och uppfylla jorden, samt att icke äta af kunskapens träd på godt och ondt, ty om de åto deraf, skulle de blifwa döden underkastade, hwilken de icke woro underkastade, då de blefwo insatte i lustgården; men de hade frihet att lyda eller icke lyda Gudarnes befallningar. (Pearl of great Price, Sid. 12 och 27).

Framsäg dessa ställen!

"Och jag, Gud, wälsignade dem, och jag, Gud, sade till dem: warer fruktsamme och föröker eder och uppfyller jorden och gören densamma eder underdånig".

"Och gudarne befallde menniskan sägande: af alla träd i lustgården må du fritt äta, men af kunskapens träd på godt och ondt skall du intet äta; ty på hwad dag du deraf äten skall du wisserligen dö".

16 Fr. Hwem gaf alla de lefwande wäsenden på jorden namn?

Sw. Adam. (Pearl of great Price, Sid. 28).

Framsäg detta ställe!

"Och hwad Adam kallade hwarje lefwande warelse, det skulle wara deß namn. Och Adam gaf all boskap och himmelens fåglar och alla markens djur namn".

8:de Kapitlet.

Syndafallet.

1 Fr. Sedan Adam och Ewa woro insatte i Edens lustgård, hwad skedde då?

Sw. Satan påtog sig en orms kropp och frestade Ewa till att äta af kunskapens träd på godt och ondt, sägande, att Gud wille icke, att hon och hennes man skulle äta af trädet, på det att de icke skulle blifwa gudarne like. (Mormons Bok, 2 Nephi 1: 8, Sid. 57. Pearl of great Price, Sid. 14).

Framsäg dessa ställen!

"Hwarföre han sade till Ewa, ja han, den gamle ormen, som är djefwulen och som är fadren till all lögn: tagen af den förbjudna frukten, och I skolen icke dö, utan I skolen blifwa like Gud, wetande hwad godt och ondt är".

"Ja, har icke Gud sagt, att I kunnen äta af alla träden i lustgården (och han talade genom ormens mun), men af frukten på det träd, som du ser midt i lustgården, har Gud sagt, att I icke skolen äta, ej heller skolen I smaka på den, att I icke måtten dö. Ty Gud wet att på hwilken dag I deraf äten, skola edra ögon öppnas,

och I skolen blifwa såsom gudar, wetande hwad godt och ondt är".

2 Fr. Tog Ewa af frukten?

Sw. Ja, och hon gaf något till Adam, och han åt deraf. (Pearl of great Price, Sid. 14).

Framsäg detta ställe!

"Och då qwinnan såg, att trädet war godt till föda, och att det war behagligt för ögat och ett önskeligt träd till att göra henne wis, tog hon af frukten och åt deraf och gaf likaledes till sin man, och han åt".

3 Fr. Hwad blef den ögonblickliga följden deraf, att de åto af trädet?

Sw. Deras ögon öppnades, och de blygdes öfwer att möta Herren, och de gömde sig för honom. (Pearl of great Price, Sid. 14).

Framsäg detta ställe!

"Och begges ögon öppnades, och de wißte att de hade warit nakna. Och de hörde Herrans sin Guds röst, då de gingo i lustgården, när dagen lutade sig; och Adam och Ewa gömde sig för Guds åsyn emellan träden i lustgården".

4 Fr. Hwad gjorde Herren då?

Sw. Han kallade Adam, och förhörde honom och Ewa, och de bekände sin öfwerträdelse. (Pearl of great Price, Sid. 14).

Framsäg detta ställe!

"Och Herren kallade Adam och sade till honom: hwarthän går du? Och han sade: jag hörde din röst i lustgården, och jag war rädd, emedan jag såg att jag war naken, derföre gömde jag mig. Och Herren sade till Adam: hwem sade dig, att du war naken? Har du ätit af det träd, som jag sade, att du icke skulle äta af? om så är, skall du wisserligen dö. Och mannen sade: qwinnan, som du gaf mig och befallte att blifwa hos mig, gaf

mig af trädets frukt och jag åt. Och Herren Gud sade till qwinnan: hwad är det, du har gjort? Och qwinnan sade: ormen bedrog mig så att jag åt".

5 Fr. Hwad sade Herren derpå till Ewa?

Sw. Han sade henne, att han wille storligen föröka hennes sorg och hennes hafwandeskap, och att hennes man skulle herrska öfwer henne. (Pearl of great Price, Sid. 14).

Framsäg detta ställe!

"Och åter sade Herren till qwinnan: jag will storligen föröka din sorg och ditt hafwandeskap. Med smärta skall du föda barn, din åtrå skall wara till din man, och han skall herrska öfwer dig".

6 Fr. Hwad sade Herren till Adam?

Sw. Han sade att jorden skulle wara förbannad för Adams skull, och att han skulle äta deraf med sorg; och i sitt anletes swett skulle han äta sitt bröd. (Pearl of great Price, Sid. 14).

Framsäg detta ställe!

"Och Herren Gud sade till Adam: derföre att du lydde din hustrus röst, och derföre att du åt af det trädets frukt, om hwilket jag befallte dig, sägande: du skall icke äta deraf, skall jorden wara förbannad för din skull; med sorg skall du nära dig derpå i alla dina lifsdagar. Törne och tistlar skall den frambringa åt dig; och du skall äta af markens örter. I ditt anletes swett skall du äta ditt bröd".

7 Fr. Straffades Adam och Ewa med döden?

Sw. Ja, andeligen och lekamligen.

8 Fr. Hwad war den andliga döden?

Sw. Bortwisning från Guds närhet. (Förbundets Bok, Sid. 62: 11).

Framsäg detta ställe!

"Derföre låt jag, Herren Gud, utdrifwa ho-

nom af Edens lustgård, från min åsyn för hans öfwerträdelses skull; hwarwid han blef andligen död, hwilket är den första döden, lika den döden, som är den sista; hwilken är andelig och skall blifwa afkunnad öfwer de onda, när jag skall säga: går bort, I förbannade!"

9 Fr. Hwad war den lekamliga döden?

Sw. Kroppens upplösning. (Pearl of great Price, Sid. 14).

Framsäg detta ställe!

"Du skall wända tillbaka till jorden, ty du skall wisserligen dö, ty du blef tagen deraf; du war stoft och till stoft skall du blifwa igen."

10 Fr. Äro alla menniskor underkastade denna dödsdom?

Sw. Ja, ingen är undantagen. (Mormons Bok, Alma 19: 11. Sid. 328. Rom. 5: 12).

Framsäg dessa ställen!

"Fallet hade bragt en andelig död öfwer hela menniskoslägtet, såwäl som en lekamlig".

"Derföre, såsom igenom en menniska är synden kommen i werlden, och för syndens skull döden, och är så döden kommen öfwer alla menniskor, efter de alle syndat hafwa".

11 Fr. Hwad gjorde Herren, sedan han utdrifwit Adam och Ewa ur Edens lustgård?

Sw. Herren satte wid Edens lustgård en engel med ett blänkande tweeggadt swärd, för att wakta framför lifsens träd, så att Adam och Ewa icke skulle äta deraf. (Mormons Bok, Alma 19: 10. Sid. 327).

Framsäg detta ställe!

"Och han satte wid östra ändan af Edens lustgård Cherubim med ett blänkande tweeggadt swärd, för att wakta framför lifsens träd. Nu se wi, att menniskan hade blifwit såsom Gud, we=

tandes hwad godt och ondt är; och på det att hon icke skulle utsträcka sin hand och äfwen taga af lifsens träd och äta, satte Herren Gud Cherubim med det blänkande swärdet, att hon icke skulle taga af frukten."

12 Fr. Hwad skulle hafwa blifwit följden, om Adam och Ewa hade tagit af frukten på lifsens träd?

Sw. De skulle hafwa lefwat ewinnerligen, underkastade djefwulen midt i eländet och det onda, som deras öfwerträdelse hade fört in i werlden, och Guds ord skulle icke hafwa blifwit uppfyldt. (Mormons Bok, Alma 19: 10, Sid. 327).

Framsäg detta ställe!

"Ty si, om Adam strax hade utsträckt sin hand och tagit af lifsens träd, skulle han, i öfwerensstämmelse med Guds ord, hafwa lefwat ewinnerligen. — — — Och likaledes skulle Guds ord hafwa blifwit om intet."

13 Fr. War det nödwändigt, att Adam skulle taga af den förbjudna frukten?

Sw. Ja; om han icke det hade gjort, skulle han icke här hafwa känt godt och ondt, icke hade han kunnat hafwa dödlig afkomma, och han hade icke kunnat följa Ewa, såsom han hade lofwat, efter hennes fall. (Pearl of great Price, Sid. 1. Mormons Bok, 2 Nephi 1: 8, Sid. 58).

Framsäg dessa ställen!

"Förmedelst Adams fall hafwa wi blifwit till".

"Och nu si, om Adam icke hade öfwerträdt, skulle han icke hafwa fallit, utan han skulle hafwa qwarblifwit i Edens lustgård. Och alla ting, som woro skapade, skulle hafwa förblifwit i samma tillstånd, som de woro i, sedan de blifwit skapade; och de skulle hafwa fortfarit att wara till för ewigt och icke hafwa haft något slut. Och de skulle icke

haft några barn, utan skulle förblifwit i ett oskyldigt tillstånd och icke njutit någon glädje, ty de kände ingen sorg, och icke gjort något godt, emedan de icke kände något ondt. Men si, allting har blifwit gjort efter hans wisdom, som känner allt. Adam föll, på det att menniskorna skulle blifwa; och menniskorna hafwa blifwit till, på det att de skulle njuta glädje."

14 Fr. Bedröfwades Adam och Ewa deröfwer, att de hade öfwerträdt befallningen och blifwit medwetande om beskaffenheten af ondt och godt, eller gladde de sig?

Sw. De gladde sig och prisade Gud. (Pearl of great Price, Sid. 15).

Framsäg detta ställe!

"Och på den dagen lofwade Adam Gud, och han blef full af den helige Ande och begynte att prophetera om alla jordens slägter: wälsignadt ware Guds namn för min öfwerträdelse, ty i detta lifwet skall jag hafwa glädje, och i köttet skall jag åter se Gud. Och Ewa, hans hustru, hörde alla dessa ting och war glad och sade: om icke öfwerträdelsen hade skett, skulle wi aldrig hafwa fått säd och skulle aldrig hafwa kännt godt och ondt, och glädjen af wår återlösning och ewigt lif, hwilket Gud gifwer alla hörsamme. Och Adam och Ewa wälsignade Guds namn; och de kungjorde allting för deras söner och döttrar."

15 Fr. Är det rätt utaf oß att anse Adams och Ewas öfwerträdelse som en sorglig olycka, och att antaga, att alla menniskor skulle hafwa blifwit wida lyckligare, om fallet icke hade skett?

Sw. Nej, wi böra betrakta wåra första föräldrars fall såsom ett stort steg till ewig upphöjelse och lycksalighet, och såsom något, hwilket war anordnadt af Gud i hans oändliga wisdom; ty

wi kunna icke warseblifwa det godas förträfflighet och skönhet, utan att wi smakat det ondas elände och afskywärdhet.

9:de Kapitlet.

Återlösningen ifrån fallet.

1 Fr. Hade Adam och Ewa någon makt att lyfta sig ifrån fallets werkningar?

Sw. Nej, icke den minsta makt af sig sjelfwe.

2 Fr. Hwarföre hade de ingen makt att sjelfwe resa sig ifrån fallet?

Sw. Emedan Guds rättfärdighet kräfde ett offer till att försona den brutna lagen, och då wåra första föräldrar woro för öfwerträdelsen underkastade lagens straff, kunde de icke gifwa något försoningsoffer.

3 Fr. På hwad sätt blef då en återlösning ifrån fallets werkningar åwägabragt?

Sw. Gud sände sin enfödde son, som icke wißte af någon synd, att dö för werldens synder och derigenom tillfredsställa rättfärdighetens fordringar. (Rom. 5: 8, 10; 1 Tim. 1: 15).

Framsäg dessa skriftställen!

"Derföre beprisar Gud sin kärlek till oß, att Christus är död för oß, när wi ännu woro syndare. — — — Wi wordo förlikte med Gud genom hans sons död".

"Det är ett fast ord och i allo måtto wäl wärdt, att man det anammar; att Christus Jesus är kommen i werlden till att frälsa syndare".

4 Fr. Kunna menniskorna blifwa återlöste ifrån fallet genom något annat wäsendes mellankomst än Jesu Christi, eller på något annat sätt, än det som han utstakat?

Sw. Nej, Jesu Christi återlösning är den enda. (Ap. g. 4: 12; Mormons Bok, 1 Nephi 3: 3, Sid. 17; Mosias 1: 15, Sid. 154).

Framsäg dessa ställen!

"Och i ingen annan är salighet, ty det är icke heller något annat namn under himmelen menniskorna gifwet, i hwilket wi skole salige warda".

"Ty hela menniskoslägtet war i ett förtappadt och fallet tillstånd, och skulle hafwa förblifwit sådant, med mindre de wille förlita sig på denne förlossare."

"Det skall icke blifwa gifwet något annat namn, icke heller någon annan wäg eller något annat medel, hwarigenom frälsning kan komma till menniskornas barn, utan allenast i och genom Christi, Herren den allsmägtiges, namn."

5 Fr. När en försoning hade skett, fordrade nåden då återlösning för menniskorna?

Sw. Ja, såtillwida som de alla hade lidit genom Adams fall. (1 Cor. 15: 22; Rom. 5: 18).

Framsäg dessa skriftställen!

"Ty såsom alle dö uti Adam, så skola ock alla i Christo warda lefwande gjorde".

"Ty såsom för ens synds skull är fördömelse kommen öfwer alla menniskor; så kommer ock genom ens rätttfärdighet, lifsens rättfärdighet öfwer alla menniskor".

6 Fr. Sträcker sig Christi återlösning icke till alla menniskors personliga öfwerträdelser?

Sw. Jo, men blott på grund af lydaktigheten. (Rom. 2: 6—10; 1 Joh. 1: 7).

Framsäg dessa skriftställen!

"Hwilken gifwa skall hwar och en efter hans gerningar; Nemligen pris och ära och ett oförgängligt wäsende dem, som med tålamod, uti goda

gerningar, fara efter ewigt lif. Men dem som äro enträtne och icke wilja lyda sanningen, utan lyda orättheten, ogunst och wrede. Bedröfwelse och ångest öfwer hwar och en menniskas själ som illa gör, först Judarnes, Grekernas ocksså. Men heder och ära och frid hwar och en, som wäl gör".

"Men wandre wi i ljuset, såsom han är ljuset, då hafwe wi sällskap inbördes, och Jesu Christi, hans sons blod, renar oß af alla synder".

7 Fr. Äro alla menniskor ansedde såsom syndare för Guds åsyn?

Sw. Alla menniskor, som uppnått mogen ålder, hafwa uti ett eller annat stycke öfwerträdt rättfärdighetens lag. (Rom. 3: 23; 1 Joh. 1: 8).

Framsäg dessa skriftställen!

"Allesamman äro de syndare, och hafwa intet att berömma sig af för Gudi".

"Säge wi, att wi hafwe ingen synd, då bedrage wi oß sjelfwa, och sanningen är icke i oß".

8 Fr. Äro små barn ansedde såsom syndare för Guds åsyn?

Sw. Nej, de äro fullkomligt återlösta genom Christi försoning. (Förbundets Bok, Sid. 63: 13; Mormons Bog, Mosias 1: 14, Sid. 153).

Framsäg dessa ställen!

"Men si, jag säger eder, att små barn äro återlöste genom min enfödde från den tid werldens grund blef laggd, hwarföre de icke kunna synda, ty Satan har icke fått makt till att fresta små barn, förrän de begynna att blifwa answarige för mig".

"Mose lag gagnar till intet, utan försoningen genom hans blod; och om det än war möjligt att små barn kunde synda, så kunde de icke blifwa frälste; men jag säger eder, de äro salige; ty si,

likasom de äro fallne i Adam, eller af naturen, så är Christi blod en försoning för deras synder".

9 Fr. Hwad kallas i allmänhet återlösningswerket?

Sw. Ewangelium eller rättfärdiggörelsens wäg.

10 Fr. Förändras någonsin ewangelii fordringar eller rättfärdiggörelsens wäg?

Sw. Nej, de äro oföränderlige likasom deras upphofsman, och en förbannelse hwilar på en och hwar, som försöker att förwända ewangelium, eller att predika någon annan wäg till rättfärdiggörelse. (Gal. 1: 8, 9; 2 Joh. 9—11).

Framsäg dessa skriftställen!

"Men om ock wi, eller en engel af himmelen annorlunda predikade evangelium för eder, än wi eder predikat hafwe, han ware förbannad! Såsom wi nu sade, så säge wi än en tid: om någon wore, den eder predikar evangelium annorlunda, än I undfått hafwen, han ware förbannad".

"Hwar och en som öfwerträder, och icke blifwer i Christi lärdom, han hafwer ingen Gud. — — — Kommer någon till eder, och icke hafwer denna lärdomen med sig, undfår honom icke i hus, och hälser honom icke heller. Ty den honom hälsar, han är delaktig i hans onda gerningar."

11 Fr. Med hwilka känslor böra wi betrakta Herren Jesum Christum, när wi ihågkomma den kärlek, han hade bewisat emot oß?

Sw. Wi böra känna den warmaste tacksamhet och kärlek emot honom och wara redo till att hålla alla hans befallningar och föreskrifter.

10:de Kapitlet.

Tro. — Omwändelse.

1 Fr. Hwad är första grundsatsen i evangelium eller rättfärdiggörelsen?
Sw. Tro!
2 Fr. På hwem skola wi tro?
Sw. På Gud och hans son Jesum Christum. (Mormons Bok, Mosias 2: 2, 3. Sid. 156; Joh. 3: 16).
Framsäg dessa ställen!
"Tron på Gud, att han är till, och att han skapat allting både i himmelen och på jorden; tron, att han har all wisdom och all makt både i himmelen och på jorden; tron, att menniskan icke fattar alla de ting, som Herren fattar. Och åter; tron, att I bören ångra edra synder och öfwergifwa dem, och ödmjuka eder inför Gud, och bedja med hjertats uppriktighet, att han wille tillgifwa eder".
"Ty så älskade Gud werlden, att han utgaf sin enda Son, på det att hwar och en, som tror på honom, skall icke förgås utan få ewinnerligt lif".
3 Fr. Är det nödwändigt, att alla menniskor skola hafwa tron, för att blifwa salige?
Sw. Ja, tro fordras af alla menniskor. (Heb. 11: 6; Marc. 16: 16).
Framsäg dessa skriftställen!
"Ty utan tron är omöjligt täckas Gudi; ty den till Gud komma will, han måste tro att Gud är, och att han lönar dem, som söka honom".
"Men den der icke tror han skall warda fördömd".
4 Fr. Hwad för annat än tron, är rättfärdiggörelsens första grundsats?

Sw. Tron är grunden till kraft, i werkligheten grundwalen till makt. (Marc. 11: 22—24).

Framsäg detta skriftställe!

"Hafwer tron till Gud. Sannerligen, säger jag eder, hwilken som helst sade till detta berg: häf dig upp och kasta dig i hafwet, och han twiflade intet i sitt hjerta, utan trodde så ske skola som han sade, honom skall ske allt det han säger. Derföre säger jag eder: allt det I bedjen i edra böner, tror att I fån det, så skall det ske eder".

5 Fr. Nämn några tillfällen, då trons kraft wisat sig?

Sw. Genom tron blef Enoch förwandlad, utan att se döden; genom tron gingo Israels barn under Moses öfwer Röda hafwet, såsom på torra landet, under det att egypterna, som försökte att göra likaledes drunknade; igenom tron föllo Jerickos murar, dermed att man blåste i basunahorn, och af folkets jubel; genom tron såg Jareds broder Herren; och genom tron erfor Nephi, att hans efterkommande skulle afwika ifrån sanningen, och likaledes att evangelium och deras fäders skrifter skulle i de yttersta dagarne blifwa kände ibland dem.

6 Fr. Om tron är så kraftig, kunna wi då blifwa frälste genom den allena, såsom några antaga?

Sw. Nej, tron utan lydnad är onyttig. (Jacob 2: 14, 20, 26; Mormons Bok, Mosias 2: 3. Sid. 156).

Framsäg dessa skriftställen!

"Hwad hjelper det, mine bröder, om någon säger sig hafwa tron, och hafwer dock icke gerningarne? Kan ock tron göra honom salig? — — — — — Will du fåfängeliga menniska weta, att tron utan gerningar är död? — — — — —

Derföre, såsom kroppen utan anda är död, så är ock tron utan gerningar död".

"Och nu, om I tron alla dessa ting, så ser till, att I gören dem".

7 Fr. Hwilken är den andra grundsatsen för rättfärdiggörelsen?

Sw. Omwändelsen.

8 Fr. Består omwändelsen deri, att wi förja, sucka och hänga med hufwudet?

Sw. Nej, en menniska kan mycket wäl göra allt detta, och likwäl aldrig hafwa omwändt sig.

9 Fr. Hwad är då omwändelse?

Sw. Att försaka synden med den fasta föresats att göra det som rätt är. (Esaias 55: 7)

Framsäg detta skriftställe!

"Den ogudaktige öfwergifwe sin wäg och syndaren sina tankar, och omwände sig till Herran och han skall förbarma sig öfwer honom, och till wår Gud, ty när honom är mycken förlåtelse".

10 Fr. Är det nödwändigt för alla menniskor att omwända sig?

Sw. Ja, ingen som har nått till mogen ålder kan blifwa fritagen derifrån. (Luc. 13: 3; 24: 47).

Framsäg dessa skriftställen!

"Utan om I icke bättren (omwänden) eder skullen I sammalunda förgås".

"Och predikas i hans namn bättring (omwändelse) och syndernas förlåtelse ibland allt folk".

11:te Kapitlet.

Dopet.

1 Fr. Hwilken är den tredje grundsatsen i evangelium?

Sw. Wattendopet.

2 Fr. Hwilket är det rätta dopsättet?

Sw. Den person som skall döpas, går med en annan person, som har den himmelska fullmakten, ned i wattnet och blir nedsänkt i wattnet af honom. (Mormons Bok, Nephi 5: 8. Sid. 462; Förbundets Bok, Sid. 10, 21).

Framsäg dessa ställen!

"På detta sätt skolen I döpa, och det skall inga stridigheter wara ibland eder. Sannerligen säger jag eder, att hwem, som omwänder sig ifrån sina synder genom edra ord och önskar att blifwa döpt i mitt namn, honom skolen i döpa på detta sätt: si, I skolen gå ned och stå i wattnet, och i mitt namn skolen I döpa dem. Och nu si, dessa äro de ord, som I skolen säga, efter att hafwa nämnt dem wid namn: med fullmakt af Jesum Christum döper jag dig i Fadrens, Sonens och den helige Andes namn. Amen. Och då skolen I nedlåta dem under wattnet och föra dem upp igen ut af wattnet. Och på detta sätt skolen I döpa i mitt namn; ty si, sannerligen säger jag eder, att Fadren och Sonen och den helige Ande äro ett, och jag är i Fadren och fadren i mig och Fadren och jag är ett. Och så som jag hafwer budit eder, skolen i döpa."

"Dopet förrättas på följande sätt med alla dem, hwilka omwända sig: den man, som är kallad af Gud och har fullmakt af Jesum Christum till att döpa, skall gå ned i wattnet med den person, som har framställt sig till dopet, och skall säga, i det han nämner den wid namn: med fullmakt af Jesum Christum döper jag dig i Fadrens Sonens och den helige Andes namn. Amen. Då skall han nedlåta den personen under wattnet och föra den upp igen af wattnet".

3 Fr. Kallas icke dopet en begrafning?

Sw. S:t Paulus kallar det sålunda. (Rom. 6: 4, 5; Col. 2: 12).

Framsäg dessa skriftställen!

"Så äro wi ju begrafne med honom, genom dopet, i döden; att såsom Christus är uppwäckt ifrån de döda, genom Fadrens herrlighet, så skole ock wi wandra i ett nytt lefwerne. Ty om wi, samt med honom, inplantade warda till en lika död, så warda wi och uppståndelsen like".

"Att I med honom begrafne ären genom dopet".

4 Fr. Tro icke mycket folk, att dopet skulle ske med beständning eller med personens öfwerösning med watten?

Sw. Jo, men sådant folk äro willfarande, och deras beständning eller öfwerösning är till ingen nytta, ty Gud erkänner den icke.

5 Fr. Hwartill är dopet instiftadt?

Sw. Till syndernas förlåtelse. (Ap.-g. 2: 38; Morm. Bok, Nephi 5: 9. Sid. 464).

Framsäg dessa skriftställen!

"Görer bättring (omwänden eder), och hwar och en af eder låte sig döpa i Jesu Christi namn, till syndernas förlåtelse; och I skolen undfå den helige Andas gåfwa".

"Ja, salige äro de, som tro på edert ord och komma till djup ödmjukhet och blifwa döpte; ty öfwer dem skall komma eld och den helige Ande, och de skola få förlåtelse för sina synder".

6 Fr. Kan syndernas förlåtelse erhållas genom blotta begrafningen i wattnet?

Sw. I sig sjelf kan begrafningen i wattnet icke förlåta en menniskas synder.

7 Fr. Huru kan då syndernas förlåtelse erhållas genom dopet?

Sw. Emedan Gud har bestämt, att en menniskas synder icke skulle mer ihågkommas, sedan hon omwändt sig och rätteligen blifwit döpt af en, som dertill har fullmakt. Det är Guds bestämmelse och befallning, som gifwer hwarje ordination kraft och giltighet.

8 Fr. Men emedan dopet är en utwärtes ordination, kunna menniskorna då icke utan detsamma blifwa frälste, när de tro och omwända sig?

Sw. Ingen person, som har ernått mogen ålder och har hört evangelium, kan blifwa frälst utan dop. (Morm. Bok, Nephi 5: 8, 9. Sid. 463; Förbundets Bok, Sid. 27, 12).

Framsäg dessa ställen!

"Och hwilken som icke tror på mig, och icke blifwer döpt, skall warda fördömd. — — — — Och åter, säger jag eder: I skolen omwända eder och warda döpte i mitt namn, och warda som ett litet barn, annars kunnen I ingalunda ärfwa Guds rike. Sannerligen, sannerligen säger jag eder, att detta är min lärdom; och hwilken som bygger på densamma, bygger på min klippa, och helwetets portar skola icke få öfwerhanden öfwer dem".

"Sannerligen, sannerligen säger jag eder: De som icke tro på edert ord, och icke blifwa döpte i wattnet i mitt namn till sina synders förlåtelse, att de kunna få den helige Ande, skola warda fördömde och icke komma i min Faders rike, hwarest min Fader och jag äro".

9 Fr. Hwem bör döpas?

Sw. De personer, som hafwa ernått mogen ålder. (Förbundets Bok, Sid. 10: 20, 152: 6).

Framsäg dessa ställen!

"Ingen kan upptagas i Christi kyrka, utan

att han är gammal nog för att swara inför Gud, och i stånd till att omwända sig".

"Ty alla menniskor måste omwända sig och låta sig döpa, både män, qwinnor och barn, som äro komne till mogen ålder".

10 Fr. Fordras det icke, att små barn skola döpas?

Sw. Små barn äro icke answarige inför Gud, och derföre icke ansedde såsom syndare, följaktligen behöfwa de intet dop. (Mormons Bok, Moroni 8: 2. Sid. 562).

Framsäg detta ställe!

"Si, jag kom till werlden, icke för att kalla de rättfärdige, utan syndare till omwändelse; friska behöfwa ingen läkare, utan de, som äro sjuka. Sålunda äro små barn friska; ty de förmå icke att begå synd. — — — Si, jag säger eder, att detta skolen I lära: omwändelse och dop för dem, som äro answarige och kunna begå synd; ja, lären föräldrarne, att de skola omwända sig och blifwa döpta, och ödmjuka sig likasom deras små barn, och då skola de alla blifwa salige tillika med sina små barn; och deras små barn behöfwa ingen omwändelse, ej heller dop".

11 Fr. Lära icke många, att små barn icke kunna blifwa frälste, utan de blifwa döpte?

Sw. Jo, men en sådan lärdom är mycket falsk, och en styggelse för Guds åsyn. (Mormons Bok, Moroni 8: 2, 3. Sid. 563).

Framsäg detta ställe!

"Och deraf wet jag, min älskelige son, att det är en uppenbar Gudsbespottelse, om I döpen små barn. — — — Om de små barnen icke kunna blifwa salige utan dop, så måste de hafwa gått till det ewiga helwetet. Si, jag säger eder, att den, som antager, att små barn behöfwa dop, är

i wrånghetens galla och i syndens band; ty han har hwarken tro, hopp eller kärlek; hwarföre han måste fara ned till helwetet, om han blefwe borttagen under det han tänkte sålunda. Ty det är en grufwelig ondska att antaga, det Gud skulle frälsa ett barn genom dopet, och ett annat skulle omkomma, derföre att det icke war döpt. We öfwer dem, som förwända Herrans wägar på detta sätt; ty de skola omkomma, om de icke omwända sig. Si, jag talar med frimodighet, eftersom jag har befallning af Gud. — — — — Små barn kunna icke omwända sig, derföre är det en grufwelig ondska, att förneka Guds rena barmhertighet emot dem; ty de äro alla lefwande i honom genom hans nåd. Och den, som säger, att små barn behöfwa dop, förnekar Christi barmhertighet och åsidosätter hans försoning och hans förloßningskraft. We öfwer sådana; ty de äro skyldiga till döden, helwetet och den ewiga pinan. Jag talar med fritt mod, ty Gud har befallt mig det".

12 Fr. I hwilken ålder anses barn wara tillräckneliga och gamla nog, för att blifwa döpte?

Sw. De heliges barn anses wara gamla nog, för att döpas, när de äro åtta år gamla. (Förbundets Bok, Sid. 114: 4).

Framsäg detta ställe!

"Och åter: såframt som föräldrarne i Zion eller i någon af deß organiserade boplatser hafwa barn, och icke underwisa dem i lärdomen om omwändelse, tro på Christum, den lefwandes Guds son, och dop, och den helige Ande genom händers påläggning, tills de äro åtta år gamla, skall synden hwila på föräldrarnes hufwuden; ty detta skall wara en lag för Zions innewånare, och på alla deß boplatser, som blifwa organiserade. Och deras barn skola döpas till förlåtelse för sina synder,

när de äro åtta år gamla, och mottaga händers-påläggning; och de skola också lära sina barn att bedja och att wandra rättskaffens för Herren".

13 Fr. Hwad kallas under tiden dopet?

Sw. Adoptionslagen eller dörren till Guds rike.

14 Fr. Hwarföre kallas dopet så?

Sw. Emedan menniskorna genom synden hafwa blifwit främmande och utlänningar inför Gud; och genom att mottaga dopets ordination blifwa de hans adopterade barn och medlemmar i hans rike.

12:te Kapitlet.

Den Helige Ande.

1 Fr. När någon har blifwit döpt, hwad har han då rättighet att mottaga?

Sw. Den helige Andes gåfwa.

2 Fr. Hwad kallas i allmänhet den helige Ande?

Sw. Guds ande.

3 Fr. Hwad kallade Jesus Christus honom?

Sw. Hugswalaren.

4 Fr. Hwarföre gifwes den helige Ande?

Sw. För att uppmuntra, tröста och upplysa sinnet, styrka ihågkomsten och leda oß in i all sanning, på det menniskorna må blifwa fullkomlige. (Joh. 14: 26).

Framsäg skriftstället!

"Men hugswalaren, den helige Ande, hwilken Fadren skall sända i mitt namn, han skall lära eder all ting, och påminna eder allt det jag hafwer eder sagt".

5 Fr. Hwilka äro den helige Andes synnerliga tillkännagifwanden?

Sw. Ibland andra, syner, drömmar, prophetior, talande i flerahanda tungomål, tungomåls uttydning, bepröfwande af andar, änglar och gudar; kunskap, wisdom, öfwerswinnelig tro, helbregdagörelse och undergörande krafter. (1 Cor. 12: 8—11; Morm. Bok, Moroni 10: 1, Sid. 567).

Framsäg dessa skriftställen!

"Den ene warder gifwet af Anden tala om wisdom; den andre tala om förstånd af samma Ande; en annan tro af samma Ande; en annan helbregda gåfwa af samma Anda; en annan underliga ting; en annan prophetia, en annan åtskilja andar; en annan mångahanda tungomål; en annan tungomåls uttydning. Men allt detta werkar den samme ene Anden, delande åt hwar och en sitt, såsom honom täckes".

"Och åter förmanar jag eder, mina bröder, att I icke förneken Guds gåfwor; ty de äro många, och de komma alla från samma Gud. Och dessa gåfwor utdelas på åtskilliga sätt; men det är samma Gud, som werkar allt i alla; men de gifwas menniskorna genom Guds uppenbarelse, till det, som är nyttigt. Ty si, en gifwes det genom Guds anda att tala wisdomens ord; och en annan att tala kunskapens ord genom samma anda; och en annan öfwermåttan stor tro; och en annan helbregda gåfwor genom samma anda; och åter en annan att göra kraftiga gerningar; och åter en annan att förutsäga om all ting; och åter en annan att se englar och tjenande andar; och åter en annan alla slags tungomål; och åter en annan att uttyda språk och olika tungomål".

6 Fr. Kunna dessa tillkännagifwanden af

den helige Ande erhållas af menniskorna i alla werldens tidsåldrar?

Sw. Den helige Andes tillkännagifwanden följer alltid tron på, och lydaktigheten af Jesu Christi ewangelium. (Ap. g. 2: 38, 39; Morm. Bok, Moroni 7: 4; 10: 1).

Framsäg dessa skriftställen!

"Görer bättring, och hwar och en af eder låte sig döpa i Jesu Christi namn, till syndernas förlåtelse; och I skolen undfå den helige Andes gåfwa. Ty eder är löftet gjordt, och edra barn, och alla dem som fjerran äro, hwilka Herren, wår Gud, här till kallande warder".

"Är då underwerkens tid förbi? eller hafwa englarne upphört att wisa sig för menniskors barn? eller har han undanhållit dem den helige Andes gåfwa? eller will han göra det sålänge tiden warar eller jorden står, eller sålänge det finnes en menniska på jorden att frälsa? Si jag säger eder nej".

"Och jag will råda eder, mina älskade bröder, att minnas på, att han är densamme igår, idag och till ewig tid, och att alla dessa gåfwor, om hwilka jag har talat, hwilka äro andelige, aldrig skola blifwa afskaffade, icke sålänge werlden står, blott till följd af menniskors barns wantro".

7 Fr. Lära icke många, att dessa gåfwor äro afskaffade och icke behöfwas längre?

Sw. Jo, men sådana personer äro falska lärare, och Guds wrede är upptänd emot dem, ty der hwarest dessa gåfwor icke åtnjutas, skola wantro, mörker, förwillelse, strid och ogudaktighet få öfwerhanden. (Ordspr. 29: 18; Micha 2: 6, 7; Morm. Bok, Nephi 13: 6. Sid. 496; Mormon 4: 6. Sid. 518; Moroni 10: 2. Sid. 567).

Framsäg dessa skriftställen!

"När prophetian ute är, så förskingras folket. (När icke syner äro, så försmättar folket").

"De säga, man skall intet predika (prophetera); ty sådan predikan kommer oß intet wid, wi warde intet så till skam. Jacobs hus tröstar sig alltså: Menar du att Herrans Ande är så all borta? Skulle hon detta wilja göra? Det är sannt, mitt tal är ljufligt för de fromma".

"We den, som föraktar Herrens gerningar; ja, we den, som förnekar Christus och hans gerningar; ja, we den, som förnekar Herrens uppenbarelser och som säger, att Herren icke längre werkar genom uppenbarelse, eller genom spådom, eller genom gåfwor, eller genom tungomål, eller genom helbregdagörelse, eller genom den heliga Andas kraft; ja we den, som för winnings skull på den dagen skall säga, att det kan intet under ske genom Jesum Christum; ty den som detta gör, skall blifwa lika med förderfwets son, för hwilken det efter Christi ord ej fanns mera nåd".

"Och åter talar jag till eder, som neka Guds uppenbarelser och säga, de äro afskaffade, så att det finnes inga uppenbarelser, eller spådomar, eller gåfwor, eller helbregdagörelser, eller tungomål och deras uttydning. Si, jag säger eder, den som nekar dessa ting, känner icke Christi evangelium; ja han har icke lärt skrifterna; om han det har, så förstår han dem icke. Ty lära wi icke, att Gud är densamme i går, i dag och till ewig tid och hos honom är ingen förändring eller skugga af omstiftelse. Och nu, om I hafwen inbillat eder en Gud, hos hwilken det finnes förändring, och i hwilken det finnes skugga af omskiftelse, då hafwen I inbillat eder en Gud, som icke är en Gud, som gör underwerk. Men si, jag will wisa eder en Gud som gör underwerk, hwilken är Abrahams

Gud och Isaks Gud och Jacobs Gud; och det är samma Gud, som skapat himlarne och jorden och alla ting, som i dem äro".

"Och nu säger jag till alla werldens ändar, att om den dag kommer, då Guds kraft och gåfwor upphöra ibland eder, då skall det ske för wantrons skull. Och we öfwer menniskornas barn, om detta sker; ty det finnes då ingen ibland eder, som gör godt, icke till en: ty om det finnes en ibland eder, som gör godt, gör han det genom Guds kraft och gåfwa. Och we dem, som afskaffa dessa ting och dö i sina synder, de kunna icke blifwa salige i Guds rike; och jag talar det i enlighet med Christi ord, och jag ljuger icke."

8 Fr. Men säger icke Paulus, att dessa ting skola afskaffas?

Sw. Jo, men icke förrän de helige hafwa blifwit fullkomlige. (1 Cor. 13: 8—10).

Framsäg detta skriftställe!

"Kärleken wänder aldrig åter, ändock prophetiorna skola återwända, och tungomålen skola afkomma, och förståndet skall återwända. Ty wi förstå endels och prophetere endels. Men då det kommer som fullkomligt är, så wänder det åter som endels är".

9 Fr. Men hwaraf kommer det, att den helige Andes tillkännagifwanden icke åtnjutas af religiösa folk i allmänhet?

Sw. På grund af deras otro. (Morm. Bok, Mormon 4: 7. Sid. 519).

Framsäg detta ställe!

"Och nu alle I, som hafwen inbillat eder en Gud, som icke gör några underwerk, jag will fråga eder, hafwa dessa ting skett om hwilka jag har talat? Är änden kommen? Si, jag säger eder nej; och Gud har icke upphört att wara en Gud,

som gör underwerk. Si, äro de ting, som Gud har gjort underliga för wåra ögon? Ja, hwem kan begripa Guds underliga getningar? Hwem will säga, att det icke war ett under, att himlarne och jorden blefwo till genom hans ord; och genom hans ords kraft blef menniskan skapad af jordens stoft; och genom hans ords kraft hafwa underwerk blifwit gjorde. Och hwem will säga, att icke Jesus Christus gjort många kraftiga gerningar? Och många kraftiga gerningar blefwo gjorde genom apostlarnes händer. Och om det då skedde underwerk, huru har då Gud upphört att wara en Gud, som gör underwerk, och är likwäl ett oföränderligt wäsende. Och si, jag säger eder, det finnes ingen förändring hos honom; om så wore skulle han upphöra att wara Gud; men han upphör icke att wara Gud, och han är en Gud, som gör underwerk. Och orsaken, hwarför han upphör att göra underwerk ibland menniskors barn, är den, att de hemfalla åt wantron och wika ifrån den rätta wägen, och känna icke Gud, på hwilken de skola förlita sig. Si, jag säger eder, att hwilken, som tror på Christum, icke twiflande, hwad han beder Fadren om i Christi namn, det skall gifwas honom; och detta löfte är till alla, intill werldens ändar. Ty si, så säger Jesus Christus, Guds son, till sina lärjungar, som skulle förbida, och likaledes till alla hans lärjungar, i hopens åhöro: går ut i hela werlden, och prediker ewangelium för alla kreatur: och den som tror och blifwer döpt, han skall warda salig; och den som icke tror, han skall warda fördömd. Och dessa tecken skola följa dem, som tro: i mitt namn skola de utdrifwa djeflar; de skola tala nya tungomål; de skola taga uppå ormar, och om de dricka något giftigt, skall det icke skada dem; de skola lägga sina händer på de sjuka, och de

skola blifwa helbregda; och den som tror på mitt namn, uti intet twiflande, på honom will jag stadfästa alla mina ord, intill werldens ändar. Och nu si, hwem kan motstå Herrens gerningar? Hwem kan neka hans ord? Hwem will uppresa sig emot Herrens allsmäktiga kraft? Hwem will förakta Herrens gerningar? Hwem will förakta Christi barn? Si, alle I, som föraktèn Herrens gerningar, I skolen förundras och omkomma".

10 Fr. På hwilket sätt meddelas den helige Andes gåfwa åt menniskan?

Sw. Genom händerspåläggning af dem, hwilka hafwa fullmakt. (Ap. g. 8: 17—19; Mormons Bok, Moroni 2: 1. Sid. 555; Förbundets Bok. Sid. 175, 6).

Framsäg dessa skriftställen!

"Då lade de händerna på dem, och de fingo den heliga Anda. När Simon såg, att den helige Ande gafs dermed, att apostlarne lade händer på dem, böd han dem penningar, sägande: gifwer ock mig den makten, att hwem som helst, jag lägger händer uppå, han får den helige Anda".

"Christi ord, hwilka han talade till sina lärjungar, de tolf, som han hade utwalt, då han lade sina händer på dem: och han kallade dem wid namn, sägande: I skolen åkalla Fadren i mitt namn i kraftig bön; och sedan I hafwen gjort detta, skolen I hafwa makt till att gifwa dem den helige Anda, på hwilken i läggen Edra händer. Och i mitt namn skolen I gifwa honom; ty så gjorde mina apostlar. — — — Och på så många, som de lade sina händer, föll den helige Anda".

"Och åter: det skall ske, att på alla, som I döpen med watten, skolen I lägga edra händer, och de skola mottaga den helige Andes gåfwa".

11 Fr. Hafwa icke många fått den helige Andes gåfwa utan händerspåläggning?

Sw. Herren Jesus Christus fick honom, då han kom upp af dopets watten; apostlarne fingo honom på pingstfestdagen; höfwidsmannen Cornelius fick honom; sålunda hafwa också många fått den helige Andes gåfwa utan händerspåläggning. Det oaktadt har Gud instiftat händerspåläggning till att wara den ordination, hwarigenom den helige Andes gåfwa skulle meddelas af hans fullmäktige tjenare till döpte personer; och om han i särskilda fall efter sin wisdom finner för godt att meddela honom omedelbart ifrån sig sjelf, fritager detta icke i ringaste mån menniskoslägtet i allmänhet från förpligtelsen att underkasta sig händerspåläggningens ordination, för att kunna erhålla den helige Andes gåfwa.

12 Fr. Huru skall man uppföra sig, efter att hafwa mottagit den helige Andes gåfwa, för att kunna behålla honom?

Sw. Man skall wara mycket ödmjuk och bedja fliteliga och sträfwa efter att hålla Herrens befallningar, efterfölja alla hans föreskrifter och lefwa af hwart och ett ord, som utgår af hans mun.

13:de Kapitlet.

Den heliga Nattwarden.

1 Fr. Hwad är Herrans Nattward?

Sw. Åtnjutandet af brödet och winet.

2 Fr. Hwem har instiftat Nattwarden?

Sw. Jesus Christus.

3 Fr. För hwilket ändamål blef den instiftad?

Sw. Till minne af hans lidande och död. (1 Cor. 11: 23—26).

Framsäg skriftstället!

"Ty jag hafwer undfått af Herran, det jag ock eder gifwit hafwer: ty Herren Jesus, i den natten då han förrådd wardt, tog han brödet, tackade, bröt det, och sade: tager, äter; detta är min lekamen som för eder brytes: detta görer till min åminnelse. Sammalunda ock kalken, efter nattwarden, och sade: denna kalk är det nya testamentet i mitt blod detta görer, så ofta I dricken, till min åminnelse. Ty så ofta I äten af detta bröd och dricken af denna kalk, skolen I förkunna Herrans död, till deß han kommer".

4 Fr. Kan hwar och en förwalta sakramentet?

Sw. Nej, blott de som hafwa fått fullmakt.

5 Fr. Bland hwilket folk instiftade Jesus Christus sakramentet?

Sw. Bland sina judiska lärjungar i Jerusalem straxt före sin död, och bland sina nephitiska lärjungar i Amerika, straxt efter sin uppståndelse. (Math. 26: 26—29; Mormons Bok, Nephi 8: 6, 7. Sid. 474).

Framsäg dessa skriftställen!

"Men när de åto, tog Jesus brödet, tackade, och bröt det och gaf lärjungarna och sade: tager, äter; detta är min lekamen. Och han tog kalken och tackade, gaf dem, och sade: dricker häraf alle; ty detta är mitt blod, det nya testamentets, hwilket utgjutet warder för många, till syndernas förlåtelse. Jag säger eder: härefter skall jag icke dricka af denna winträds frukt, intill den dagen, jag warder det drickande nytt med eder i min Faders rike".

"Och det skedde, att Jesus befallte sina lär-

jungar att skaffa honom något bröd och win. Och medan de woro borta efter bröd och win böd han hopen att sätta sig ned på jorden. Och då lärjungarne hade kommit med bröd och win, tog han af brödet och bröt och wälsignade det; och han gaf det till lärjungarne, och befallte dem att äta. Och då de hade ätit och blifwit mättade befallte han, att de skulle gifwa åt hopen. Och då hopen hade ätit och war mätt, sade han till lärjungarne: si, det skall ordineras en ibland eder, och honom will jag gifwa makt till att bryta brödet och wälsigna det, och att gifwa det till min kyrkas folk, till alla dem, som tro och blifwa döpte i mitt namn. Och detta skolen i alltid iakttaga att göra, likasom jag har gjort, likasom jag har brutit brödet och wälsignat det och gifwit det åt eder. Och detta skolen I göra till åminnelse af min lekamen, hwilken jag har wisat eder. Och det skall wara ett wittnesbörd för fadren, att I alltid ihågkommen mig. Och om I alltid ihågkommen mig, skall min Ande wara hos eder. Och det skedde, att då han hade sagt dessa ord, befallte han sina lärjungar, att de skulle taga af winet i kalken och dricka af detsamma; och de skulle ocksâ gifwa hopen, att de kunde dricka af det. Och det skedde, att de gjorde så och drucko af det och blefwo mättade. Och då lärjungarne hade gjort detta, sade Jesus till dem: salige ären I för denna handling, som I hafwen gjort; ty det är att lyda mina befallningar, och detta wittnar för Fadren, att I ären willige till att göra det, som jag har befallt eder. Och detta skolen I alltid göra med dem, som omwända sig och blifwa döpte i mitt namn; och I skolen göra detta till åminnelse af mitt blod, hwilket jag har utgjutit för eder, att I kunnen wittna för Fadren, att I alltid ihågkommen mig. Och om I alltid ihågkommen mig, sko=

len I hafwa min Anda hos eder. Och jag gifwer eder befallning, att I skolen göra dessa ting. Och om I alltid gören dessa ting, då ären I salige; ty I ären byggde på min klippa".

6 Fr. Hafwa alla medlemmar i Christi kyrka rätt till att deltaga i sakramentet?

Sw. Alla, undantagande de, som äro under fördömelsen. (1 Cor. 11: 27--30; Mormons bok, Nephi 8: 9. Sid. 476; Förbundets bok, Sid. 88: 1).

Framsäg dessa skriftställen!

"Hwilken nu owärdeligen äter af detta bröd eller dricker af Herrens kalk, han blifwer saker på Herrens lekamen och blod. Men pröfwe menniskan sig sjelf, och äte så af det brödet och dricke af den kalken. Ty den owärdeligen äter och dricker, han äter och dricker sig sjelf domen, icke åtskiljande Herrans lekamen. Derföre äro ock många swage och kranke ibland eder och en stor del sofwa".

"Och nu skedde det, att då Jesus hade talat dessa ord, wände han sina ögon igen till lärjungarne, som han hade utwalt, och sade till dem: si, sannerligen, sannerligen säger jag eder, jag gifwer eder ett annat bud, och sedan går jag till min fader, för att fullborda andra bud, hwilka han har gifwit mig. Och nu si, detta är det bud, som jag gifwer eder, att I skolen icke med wett och wilja tillåta någon att owärdigt deltaga i mitt kött och blod, när I utdelen detsamma; ty hwilken som owärdigt äter mitt kött och dricker mitt blod, äter och dricker fördömelsen till sin själ; derföre om I weten, att en menniska är owärdig till att äta mitt kött och dricka mitt blod, skolen I förbjuda henne det; det oaktadt skolen I icke utkasta henne ifrån eder, utan I skolen tjena henne och bedja för henne till Fadren i mitt namn; och

om så är att hon omwänder sig och blifwer döpt i mitt namn, då skolen I mottaga henne och meddela henne af mitt kött och blod; men om hon icke omwänder sig, skall hon icke räknas till mitt folk; ty si, jag känner min får, och de blifwa räknade; icke destomindre skolen I icke utkasta henne af edra synagoger, eller edra gudstjenstställen; ty sådana skolen i fortfara att tjena; ty I weten icke, om de kanhända wända om, och ångra sina synder, och komma till mig, med den innerliga önskan, att jag skall göra dem helbregda; och I skolen wara ett medel till att bringa dem frälsning. Derföre hållen dessa ord, hwilka jag har budit eder, att I icke kommen under fördömelsen; ty we den, som Fadren fördömmer".

"Det befalles eder, att icke utstöta någon, som hör till församlingen, ifrån edra sakramentsammankomster; icke destomindre när någon har öfwerträdt, så låt honom icke deltaga deri, förrän han gör bättring".

7 Fr. Huru utdelas brödet?

Sw. Den som har fullmakt bryter brödet, nedkallar wälsignelsen öfwer detsamma, och gifwer det derpå till den församlade menigheten. (Förbundets Bok, Sid. 10, 22).

Framsäg detta ställe!

"Församlingen bör ofta sammankomma och åtnjuta brödet och winet till åminnelse af Herren Jesus, och äldsten eller presten skall förwalta detsamma; och på detta sätt skall han göra det: han skall knäböja med församlingen och åkalla Fadren i allwarlig bön, sägande: o Gud, du ewige Fader, wi bedje Dig i din sons Jesu Christi namn, att Du wille wälsigna och helga detta bröd för deras själar, som njuta deraf, att de måtte äta det till åminnelse af din Sons lekamen, och wittna för

Dig, o Gud, Du ewige Fader, att de äro willige till att påtaga sig din Sons namn, och att ständigt minnas honom och hålla hans bud, som han har gifwit dem, att hans Ande alltid måtte wara hos dem. Amen".

8 Fr. Huru utdelas winet?

Sw. Wälsignelsen nedkallas öfwer detsamma af den dertill förordnade, och derpå gifwer han det till församlingen. (Förbundets Bok, Sid. 11: 23.)

Framsäg detta ställe!

"Sättet hwarpå winet utdelas: han skall äfwen taga kalken och säga: O Gud. Du ewige Fader, wi bedje Dig i din sons Jesu Christi namn, att Du wille wälsigna och helga detta win för alla deras själar, som dricka deraf, att de måtte göra det till åminnelse af din Sons blod, som blef utgjutet för dem, att de måtte wittna för Dig, o Gud, Du ewige Fader, att de alltid ihågkomme honom, på det att de måtte hafwa hans Ande hos sig. Amen".

9 Fr. Huru ofta deltager Christi församling i sakramentet?

Sw. Allmänneligen hwarje Söndag.

10 Fr. Will Jesus Christus någonsin mer deltaga i sakramentet?

Sw. Ja, när han kommer till jorden igen. (Förbundets bok, Sid. 162: 2, 3).

Framsäg detta ställe!

"Förundren eder derföre icke; ty den stund skall komma, då jag will dricka af winträdets frukt med eder på jorden och med Moroni; — — — och likaledes med Elias; — — — — och likaledes med Johannes, Zachariæ son; — — — — och likaledes med propheten Elias; — — — — och likaledes med Joseph och Jacob och Isak och

Abraham, edra fäder, hos hwilka löftet förblifwit; och likaledes med Michael eller Adam, allas fader, allas förste, den gamle af daga; — — — och likaledes med Petrus och Jacobus och Johannes; — — — — och likaledes med alla dem, som min Fader har gifwit mig af werlden".

11 Fr. Begagnas alltid bröd och win till sakramentet?

Sw. Nej, stundom begagnas watten, när win, tillagadt af församlingen, icke kan erhållas.

12 Fr. När win icke kan anskaffas, är då bruket af watten lika giltigt för Guds ögon?

Sw. Ja, det war i följd af en uppenbarelse från Gud som watten första gången blef begagnadt till sakramentet. (Förbundets bok. Sid. 162: 1, 2).

Framsäg detta ställe!

"Ty si, jag säger eder, det är likagodt, hwad I äten eller dricken, då I åtnjuten Nattwardens sakrament; om I allenast gören det till min ära, och ihågkommen för Fadren min lekamen, som blef utgifwen för eder, och mitt blod, som blef utgjutet till edra synders förlåtelse. Derföre gifwer jag eder den befallningen, att I icke skolen köpa win eller starka drycker af edra fiender och icke åtnjuta något, utan det är nytt tillagadt af eder, ja, i detta min Faders rike, som skall upprättas på jorden. Si, detta är efter min wisdom".

13 Fr. Hwad war ändamålet med sakramentets instiftande?

Sw. Då det blifwer förwaltadt till åminnelse af Jesu Christi lidande och död, synes det också wara instiftadt dertill, att kyrkans medlemmar må kunna anställa betraktelser öfwer sin återlösares sändning samt derigenom ledas till att blifwa mera ödmjuke, trofaste och förenade, och att

rikeligare mottaga af hans Ande, så att de blifwa ett med honom.

14:de Kapitlet.

Christi Kyrka.

1 Fr. Huru benämnas de, som tro och lyda sanningen?

Sw. Heliga.

2 Fr. Huru kallas desse, såsom utgörande ett samfund?

Sw. Jesu Christi kyrka.

3 Fr. Finnes det mer än en Christi kyrka på jorden?

Sw. Nej det kan blott gifwas en, och ehuru denna ene kyrkan kan hafwa många grenar, måste desse dock wara förenade, och underkastade en styrelse.

4 Fr. Är det rätt, att grenarna i Christi kyrka antaga sådana namn, som nutidens olika sekter och partier hafwa gifwit sig?

Sw. Nej, det mißhagar högeligen Gud, att sådane namn anwändes på någon del af Christi kyrka. (1 Cor. 1: 10—13; 3: 3—7).

Framsäg dessa skriftställen!

"Men käre bröder, jag förmanar eder, wid wår Herras Jesu Christi namn, att I talen alle ett, och att ibland eder ingen twedrägt är; utan I ären fullbordade uti ett sinne och en mening. Ty mig är förekommet, mina bröder, om eder, med dem som tjena Chloe, att ibland eder är trätor. Men jag säger, som hwar och en af eder säger: Jag är Paulisk, jag är Apollisk, jag är Cephisk och jag är Christisk. Mån Christus wara söndrad? Mån

Paulus wara korsfäst för eder? Eller ären I döpte i Pauli namn?"

"Fördenskull I ären ännu köttslige; ty medan ibland eder är nit och kif och twedrägt, ären I icke då köttslige och wandren efter menniskosätt? Ty då en säger: jag är Paulisk, och den andre säger: jag är Apollisk; ären I icke då köttslige? Hwem är Paulus; hwem är Apollos, annat än tjenare, genom hwilka I hafwen anammat tron, och dock som Herren hafwer hwar och en gifwit? Jag hafwer plantat, Apollos hafwer wattnat; men Gud hafwer gifwit wäxten. Så är han nu intet, som plantar, icke heller han, som wattnar; utan Gud som wäxten gifwer".

5 Fr. Äro de samfund, som bruka sådana namn, grenar af Christi kyrka?

Sw. Nej, utan Guds wrede är upptänd emot sådane samfund, ty de hafwa afwikit ifrån Guds ordning, eller hafwa blifwit grundlagde efter denna werldens wisdom af menniskor, som icke hafwa kallelse af Gud.

6 Fr. Hwarföre gifwes sådana namn åt menniskosamfund, hwilka bekänna sig att tillhöra Christi kyrka?

Sw. Emedan stiftarna af dessa samfund icke blifwit underwisade af Herren och hafwa icke känt hans wilja, följaktligen hafwa samfunden blifwit benämnde efter stiftarnes tycke; eller af folket, efter stiftarnes namn, eller efter särskilda läror och omständigheter, förbundne med dessa samfund.

7 Fr. Äro sådana samfund förenade och underkastade en styrelse?

Sw. Nej, de äro söndrade och strida mot hwarandra. I werkligheten äro några utgångne ur andra, t. ex.: den reformerta methodistkyrkan och den nya-connexion methodistkyrkan utgingo

från den vesleyanska methodistkyrkan; den vesleyanska methodistkyrkan utgick ifrån den engelska kyrkan; och den engelska kyrkan har utgått ifrån den romersk-catholska kyrkan.

8 Fr. Huru betraktar Gud delningar af och söndringar ifrån Christi kyrka?

Sw. Gud anser dem såsom uppenbara uppror emot hans makt. (Judas Epistel 16—19.)

Framsäg skriftstället!

"Desse knorra och klaga alltid och wandra efter sin egen lusta; och deras mun talar stolta ord, och akta på personer för nyttas skull. Men I, mine käresta, dragen eder till minnes de ord, som tillförene hafwa eder sagda warit af wår Herras Jesu Christi apostlar; att de sade eder: uti yttersta dagarne skola komma bespottare, de der gå skola efter sin egen ogudaktiga begärelse. Dessa äro de som parti göra, köttslige icke hafwande Andan".

9 Fr. Hwad kallas sådana personer, som skilja sig från Christi kyrka?

Sw. Apostater (affällingar), emedan de affalla eller afwika ifrån sanningen och rättfärdigheten.

10 Fr. Det gifwes nu många religionspartier på jorden, af hwilka alla bekänna sig utgöra Christi kyrka; men hwilken af dem är den sanna kyrkan?

Sw. Jesu Christi kyrka af de yttersta dagars heliga.

11 Fr. Hwarför kallas hon Jesu Christi kyrka af de yttersta dagars heliga?

Sw. För att skilja henne från kyrkan, som fanns i fordna dagar, eftersom de dagar, hwilka wi lefwa uti, äro de yttersta.

12 Fr. På hwad sätt blef detta namn gifwet åt kyrkan?

Sw. Genom uppenbarelse af Gud till hans tjenare Joseph Smith.- (Joseph S iths lefnadslopp, Skand. Stjerne 8 årg. Sid.141).

Framsäg detta ställe!

"Sannerligen, så säger Herren till dig, min tjenare Joseph Smith, jun., och äfwen till min tjenare Sidney Rigdon, och äfwen till min tjenare Hyrum Smith, och dina rådgifware, som äro eller skola blifwa kallade härefter, och äfwen till min tjenare Edward Partridge och hans rådgifware, och äfwen till mina trogna tjenare, som tillhöra höga rådet i min kyrka i Zion (ty så skall hon benämnas), och till alla äldster och medlemmar af min kyrka, som är Jesu Christi kyrka af yttersta dagars heliga, hwilka äro kringspridde öfwerallt i hela werlden; ty så skall min kyrka kallas i de yttersta dagarne, nemligen

Jesu Christi kyrka af de yttersta dagars Heliga".

13 Fr. Hwarpå igenkännes Christi kyrka ifrån andra samfund?

Sw. På åtskilliga kännetecken, ibland hwilka kan nämnas, hennes prestadöme och ordination; att hon styres af en prophet, som har omedelbar uppenbarelse från Gud; att hon har den helige Andas gåfwor och wälsignelser, och att hon gifwer alla troende löfte om desamma; hennes renhet och enighet i lärdomar; hennes endrägt och enighet i andan; insamlandet af hennes medlemmar ifrån de ogudaktige; att hon uppför tempel, inwigde åt Herran, i stället för att bygga kyrkor och kapeller, inwigde åt män och qwinnor; att hon förföljes och förtalas af hwarje annat folk under himmelen; och slutligen kan man igenkänna Christi kyrka genom att lyda hennes lära och att sjelf erhålla ett wittnesbörd genom uppenbarelse ifrån Gud.

14 Fr. Är det en hwar menniskas rättighet att sjelf erhålla ett wittnesbörd af Gud?

Sw. Ja, om hon uppriktigt önskar det och åstundar derefter i tron. (Joh. 7: 17; Jacob 1: 5—7).

Framsäg dessa skriftställen!

"Hwilken som will lyda hans wilja, han warder förnimmande, om denna lärdom är af Gudi, eller om jag talar af mig sjelf".

"Hwar nu någon ibland eder fattas wisdom, han bedje af Gudi, den du gifwer enfaldeligen allom, och förwiter icke; och han skall honom gifwen warda. Men han bedje i tron, intet twiflande; ty den som twiflar, han är såsom hafwets wåg, som af wädret drifs och föres. Sådan menniska tänke icke, att hon får något af Herran".

15:de Kapitlet.

De tio budorden.

1 Fr. Har Herren någon gång gifwit sitt folk en samling lagar eller befallningar till wägledning för deras lefwerne?

Sw. Han gaf en samling af tio bud till sitt folk i fordna dagar.

2 Fr. Gjorde Herren någon inledning till dessa tio bud?

Sw. Ja, i det han förklarade: att han war Herren Gud. (2 Moseb. 20: 2).

Framsäg skriftstället!

"Jag är Herren din Gud, som dig utfört hafwer af Egypti land och af träldomens hus".

3 Fr. Hwad lärer oß det första budet?

Sw. Att icke tjena andra gudar, än Herren,

och att icke tillbedja något beläte, eller någon likuelse af någon ting. (2 Moseb. 20: 3—6).

Framsäg detta bud!

"Du skall inga andra gudar hafwa för mig. Du skall icke göra dig något beläte, ej heller eljest någon liknelse, antingen efter det ofwan till är i himmelen, eller efter det nedre är på jorden; ej heller efter det, som i wattnet är under jorden. Bed icke till dem och tjena dem icke; ty jag Herren, din Gud, är en stark hämnare, som söker fädernas mißgerning in på barnen, allt intill tredje och fjerde led, de som mig hata; och gör barmhertighet uppå mång tusende, som mig hafwa kär och hålla mina bud".

4 Fr. Hwad lärer oß det andra budet?

Sw. Att icke mißbruka Herrans namn. (2 Moseb. 20: 7).

Framsäg detta bud!

"Du skall icke mißbruka Herrans din Guds namn; ty Herren skall icke låta honom blifwa ostraffad, som Hans namn mißbrukar".

5 Fr. "Hwad lärer oß det tredje budet?

Sw. Att hålla sabbathen helig. (2 Moseb. 20: 8—11).

Framsäg detta bud!

"Tänk uppå sabbatsdagen, att du helgar honom. Sex dagar skall du arbeta och göra alla dina gerningar; men på sjunde dagen är Herrans din Guds sabbath; då skall du intet arbete göra, ej heller din son, ej heller din dotter, ej heller din tjenare, ej heller din tjenarinna, ej heller din ök, ej heller din främling, som inom din stadsport är. Ty uti sex dagar hafwer Herren gjort himmel och jord, och hafwet, och hwad deruti är, och hwilade på sjunde dagen. Derföre wälsignade Herren sabbatsdagen och helgade honom".

6 Fr. Då Gud befallte, att den sjunde da-

gen i weckan skulle helgas såsom sabbath, huru kommer det sig, att folk helighålla söndagen, som är den första dagen i weckan?

Sw. På den första dagen i weckau uppstod wår Herre Jesus Christus ifrån de döda och wisade sig för sina lärjungar, och till ära och minne af hans uppståndelse hålla alla, hwilka bekänna sig såsom christna, denna dag helig såsom sabbath i stället för den sjunde dagen. Men judarne, som icke tro på Christum, helighålla den sjunde dagen eller lördagen.

7 Fr. Hwilken dag helighålla de yttersta dagars heliga?

Sw. Den första dagen i weckan.

8 Fr. Är detta öfwerensstämmande med Guds wilja?

Sw. Ja, Joseph Smith fick underwisning af Herren derom. (Förbundets Bok, Sid. 100: 2, 3; 114: 4).

Framsäg dessa ställen!

"Och på det att du må mera fullkomligt kunna hålla dig obesmittad af werlden, skall du gå till bönehuset och offra dina sakramenter på min heliga dag; ty sannerligen, denna är den dag, som blifwit gifwen eder till hwila ifrån edert arbete, till att utöfwa eder andakt inför den allrahögste. Det oaktadt skola edra böner uppsändas i rättfärdighet alla dagar och på alla tider, men kom ihåg, att på denna Herrans dag skall du offra dina gåfwor och dina sakramenter till den allrahögste, samt bekänna dina synder för dina bröder och inför Herren. Och på denna dag skall du intet sköta, utom att tillaga din mat i hjertats enfaldighet".

"Och Zions innewånare skola äfwen ihågkomma sabbathsdagen, att hålla densamma helig".

9 Fr. Hwad lärer oß det fjerde budet?
Sw. Att ära wåra föräldrar. (2 Moseb. 20: 12).
Framsäg detta bud!
"Du skall ära din fader och din moder; på det du må länge lefwa i landet, som Herren din Gud dig gifwa skall".
10 Fr. Hwad lära oß det femte, sjette och sjunde budet?
Sw. Att icke dräpa, icke göra hor eller stjäla. (2 Moseb. 20: 13, 14, 15).
Framsäg dessa tre bud!
"Du skall icke dräpa".
"Du skall icke göra hor".
"Du skall icke stjäla".
11 Fr. Hwad lärer oß det åttonde budet?
Sw. Att icke bära falskt wittnesbörd. (2 Moseb. 20: 16).
Framsäg detta bud!
"Du skall icke bära falskt wittnesbörd emot din nästa".
12 Fr. Hwad lärer oß det nionde budet?
Sw. Att icke begära wår nästas hus. (2 Moseb. 20: 17).
Framsäg detta bud!
"Du skall icke hafwa lust till din nästas hus".
13 Fr. Hwad lärer oß det tionde budet?
Sw. Att icke begära något, som tillhör en annan. (2 Moseb. 20: 17).
Framsäg detta bud!
"Du skall icke begära din nästas hustru, ej heller hans tjenare, eller hans tjenarinna, ej heller hans oxe, ej heller hans åsna, ej heller något, hwad din nästa tillhörer".
14 Fr. Uti huru många hufwudbud indelade Jesus Christus dessa tio?

Sw. I twå: att älska Gud och älska wår nästa. Math. 22: 36—40).

Framsäg skriftstället!

"Mästare, hwilket är det yppersta budet i lagen? Då sade Jesus till honom: Du skall älska Herran din Gud, af allt ditt hjerta, och af all din själ och af all din håg. Detta är det yppersta och största budet. Det andra är detta likt: du skall älska din nästa som dig sjelf." På dessa twå bud hänger all lagen och Propheterna.

15 Fr. När blefwo dessa tio buden utgifne?

Sw. För omkring 3,830 år sedan.

16 Fr. Till hwilket folk utgåfwos de?

Sw. Till Israels barns tolf stammar, hwilka härstammade från Jacobs tolf söner; hwilken Jacob war son af Isak, som war son af Abraham, de troendes fader.

17 Fr. Hwem war Israels barns anförare på den tiden?

Sw. Moses war deras anförare och president samt tillika en prophet, siare och uppenbarare.

18 Fr. I hwilken del af werlden gaf Gud de tio buden till Israels barn?

Sw. På berget Sinai i Arabien i Asien.

19 Fr. På hwad sätt blefwo dessa bud uppenbarade?

Sw. Herren steg ned på Sinai berg och förkunnade budorden för Moses och Israels barn.

20 Fr. Gaf Gud wid detta tillfälle några särskilda bewis på sin kraft?

Sw. Ja, han nedsteg ifrån himmelen uti eld och rök, och det war dunder, ljungeld och jordbäfning samt basunaljud. (2 Moseb. 19: 16, 18; 20: 18, 19).

Framsäg dessa skriftställen!

"Som nu tredje dagen kom, och morgonen

wardt, då hof sig upp ett dunder och ljungeld, och en tjock molnsky på berget, och ett ljud af en ganska skarp basun; och folket, som i lägret war, wardt förfäradt. — — — — Och hela Sinai berg rökte deraf, att Herren steg neder uppå det i eld; och deß rök gick upp såsom röken af en ugn, så att hela berget bäfwade swårligen".

"Och allt folket såg dundret och ljungelden, och basunens ljud, och berget rykande; och fruktade sig och flydde, trädande fjerran; och sade till Moses: tala du med oß, wi wilja höra dertill, och låt icke Gud tala med oß, att wi icke skola dö".

21 Fr. Hwad skedde då, när Israels barn sade, att de icke wille tala med Herran, utan med Moses?

Sw. Herren befallte dem genom Moses, att de skulle gå hem till sina tjäll igen; men Moses skulle wända tillbaka till Herren för att ytterligare mottaga befallningar, bud och och rätter. (5 Moseb. 5: 28, 30, 31).

Framsäg skriftstället!

"Herren sade till mig: jag hafwer hört detta folks ord, som de med dig talat hafwa. — — — Gack och säg dem: gån hem i edra tjäll. Men du skall stå här för mig, att jag talar med dig all lag, och bud, och rätter, som du dem lära skall, att de göra derefter uti landet, som jag dem gifwa skall till att intaga".

22 Fr. Gaf Gud de tio buden på något annat sätt medan Moses war på berget?

Sw. Gud skref dem på twå stentaflor och gaf dem åt Moses, att han skulle lära folket. (5 Moseb. 5: 22; 9: 10).

Framsäg dessa skriftställen!

"Och han skref dem på twå stentaflor, och fick mig dem".

"Och Herren fick mig de twå stentaflorna,

beskrifna med Guds finger, och derutinnan alla de ord, som Herren med eder utur elden på berget talat hade, på församlingens dag".

23 Fr. Hwad gjorde Moses derefter?

Sw. Han gick ned af berget med stentaflorna och såg då, att Israels barn hade under hans frånwaro gjort en guldkalf hwilken de tillbådo, hwaröfwer han blef wred och slog sönder de twå taflorna. (5 Moseb. 9: 15—17).

Framsäg skriftstället!

"Och som jag wände mig och gick ned af berget, som brann i eld, och hade de twå förbundets taflor i båda mina händer; då såg jag, och si, då haden I syndat emot Herran eder Gud, så att I haden gjort eder en gjuten kalf, och woren snarliga trädde ifrån den wägen, som Herren eder budit hade. Så tog jag båda taflorna och kastade dem bort utur båda händerna, och slog dem sönder för edra ögon".

24 Fr. Blefwo andra taflor gjorda?

Sw. Moses gjorde på Guds befallning twå andra taflor, och Gud skref buden på dem, likasom på de förra. 5 Moseb. 10: 1—5).

Framsäg skriftstället!

"På samma tiden sade Herren till mig: uthugg dig twå stentaflor, såsom de första, och kom till mig på berget, och gör dig en ark af trä; så will jag skrifwa på taflorna de ord, som på de första woro, hwilka du sönderslagit; och du skall lägga dem i arken. Så gjorde jag då en ark af furuträ, och uthögg twå stentaflor, sådana som de första woro och gick upp på berget, och hade de twå taflorna i mina händer. Då skref Herren på taflorna, såsom den första skriften war, de tio ord, som Herren talade till eder utur elden på berget, på församlingens dag; och Herren fick mig dem.

Och jag wände om, och gick af berget, och lade taflorna i arken, som jag gjort hade; att de skulle der blifwa, såsom Herren mig budit hade".

16:de Kapitlet.

Wisdomsordet.

1 Fr. Har Gud gifwit någon särskild uppenbarelse i dessa yttersta dagar om, huru hans folk skall kunna bewara sitt lif och sin sundhet?

Sw. Ja, han gaf en uppenbarelse till Joseph Smith derom.

2 Fr. Hwad kallas denna uppenbarelse?

Sw. Wisdomsordet.

3 Fr. När blef denna uppenbarelse gifwen?

Sw. Den 27 Februari 1833.

4 Fr. Hwar finnes detta wisdomsord.

Sw. I Lärdomens och Förbundets bok, 81 stycket.

5 Fr. Af hwilken orsak blef detta wisdomsord gifwet?

Sw. För de ogudaktiges onda afsigters skull.

6 Fr. Hwad lära wi af inledningen till detta wisdomsord?

Sw. Att det icke gafs såsom befallning, utan för att wisa Guds wilje; och derjemte är wisdomsordet lämpadt efter alla de heligas förhållanden, unga och gamla, män och qwinnor, utan undantag.

Framsäg inledningen!

"Ett wisdomsord till nytta för menigheten och öfwerpresternas råd, församladt i Kirtland, och likaledes för de helige i Zion; tillsändes med helsning, icke såsom befallning eller bud, utan ge-

nom uppenbarelse och wisdomsord, hwilket framställer Guds ordning och wilja, angående alla heligas timliga frälsning i de yttersta dagar; gifwet som en regel med löfte lämpadt efter de swages och swagastes förhållanden bland de helige, som äro, eller kunna blifwa kallade heliga".

7 Fr. Hwad lärer oß den första paragrafen eller första versen af detta wisdomsord?

Sw. Att det icke är godt att dricka win eller starka drycker, undantagandes i Herrans nattward, och då skall det wara hemmatillagadt windrufwors win; att det icke är godt att dricka hetsiga drycker, eller att tugga och röka tobak; att starka drycker äro till att twätta kroppen med, och tobak är en ört för utwärtes skada och för sjuka kreatur.

Framsäg denna paragraf!

"Si, sannerligen, så säger Herren till eder, till följd af det onda och af ränkor, som äro och skola finnas i ondskefulla menniskors hjertan i de yttersta dagar, har jag warnat eder och warnar eder förut genom att gifwa eder detta wisdomsord genom uppenbarelse, att om någon dricker win eller starka drycker ibland eder, si, det är icke godt ej heller behageligt för eder Faders åsyn; blott då när J församlen eder för att offra edra sakramenter inför honom. Och si, detta skall wara win, ja, rent win af winträds frukt, af eder egen tillberedning. Och åter, starka drycker äro icke för magen, utan till att twätta eder kropp med. Och åter, tobak är icke för kroppen, ej heller för magen, och den är icke till nytta för menniskor, utan det är en ört för utwärtes skada och för alla sjuka kreatur, samt bör begagnas klokt och med omtanke. Och åter, hetsiga drycker äro icke för kroppen eller magen".

8 Fr. Hwad lärer oß den andra paragrafen?

Sw. Att örter och frukter äro till föda för

menniskan; att säd är till föda för menniskan, djuren och fåglarne; och att kött icke bör ätas af menniskan, undantagandes om wintern, när det är kallt och under hungersnöd.

Framsäg denna paragraf?

"Och åter, sannerligen säger jag eder, alla sunda örter har Gud skapat till menniskans naturliga näring och nytta. Hwarje ört på sin tid och hwarje frukt på sin tid, och alla dessa skola brukas med måtta och tacksägelse. Ja, äfwen köttet af djur och af himmelens fåglar har jag, Herren, bestämt åt menniskan att bruka med tacksägelse; det oaktadt skall det njutas sparsamt, och det är mig wälbehagligt, att det blott skall brukas under wintrens tid, eller när det är kallt, eller under hungersnöd. All säd är bestämd till menniskors och djurs nytta, till att wara lifwets staf, icke allenast för menniskor, utan äfwen för djuren på marken och fåglarne under himmelen och för alla wilda djur, som gå och krypa på jorden, och dessa har Gud skapat till bruk för menniskan endast i brist eller under stor hunger!

9 Fr. Hwad lärer oß den tredje paragrafen?

Sw. Att all säd är god för menniskan, men isynnerhet är hwete för menniskan, mais för oxen, hafre för hästen, råg för fjäderfä och alla markens djur, korn för alla brukliga djur och till milda drycker åt menniskan.

10 Fr. Hwad mera lärer oß denna paragraf?

Sw. Att de, som hålla detta wisdomsord och alla Herrans befallningar, skola hafwa sundhet i sin kropp, och stor wisdom och kunskap, och skola blifwa bewarade, när dödens engel går fram för att ihjälslå de ogudaktige.

Framsäg denna paragraf!

"All säd är god till föda för menniskan, få-

wälsom frukten af winträdet, och af det som gifwer frukt, antingen det är i jorden eller ofwanpå densamma. Likwäl är hwetet för menniskan, mais för oxen, hafre för hästen och råg för fjäderfä, swin och alla markens djur, samt korn för alla brukliga djur och till milda drycker, såsom äfwen annan säd. Och alla de heliga, som ihågkomma att hålla och göra efter dessa ord, och wandra i lydaktighet efter befallningarne, skola mottaga läkedom för sina naflar och wätska för sina ben, och finna wisdomens och kunskapens skatter, ja, gömda skatter; och de skola löpa och icke blifwa trötta, gå och icke blifwa matta, och jag, Herren, gifwer dem detta löfte att dödens engel skall gå dem förbi, likasom med Israels barn, och icke ihjälslå dem. Amen".

11 Fr. Hwarföre är det icke godt att dricka win eller starka drycker?

Sw. Emedan de göra menniskan onaturlig, inflamera hennes mage, förderfwa hennes apetit och sätta hela hennes kropps-konstitution i oordning.

12 Fr. Hwarföre äro hetsiga drycker icke goda för menniskan?

Sw. Emedan de förslappa magen och göra den och hela kroppen swag.

13 Fr. Hwarföre är det icke godt att röka eller tugga tobak?

Sw. Emedan dessa wanor äro mycket osnygga, och tobak är af en giftig natur, och bruket deraf förnedrar menniskan.

14 Fr. Hwarföre böra menniskorna äta kött om wintern och under hungersnöd, men icke på andra tider?

Sw. Kött upphettar den menskliga kroppskonstitutionen, derföre är det icke godt att äta kött

om sommaren; men Gud tillåter sitt folk att äta det om wintern och under hungersnöd, emedan alla djur dö naturligen, om de ocksä icke falla för menniskohand.

15 Fr. Då Herren warit så god att gifwa detta wisdomsord till nytta för sitt folk, hwad måtte han då tänka om dem, som behandla detta ord med ringa aktning eller likgiltighet?

Sw. Att de förakta hans råd eller åtminstone icke wärdera det så, som de skulle.

17:de Kapitlet.

Prestadömet. — Kyrkans organisation.

1 Fr. På hwad sätt styres kyrkan?

Sw. Genom det heliga prestadömet.

2 Fr. Uti huru många hufwuddelar är det heliga prestadömet indeladt?

Sw. I twå: det högre eller melchisedifka prestadömet, och det lägre eller aronska prestadömet.

3 Fr. Hwarföre kallas det högre prestadömet det melchisediska?

Sw. Emedan Melchisedek war en stor öfwerstepreft; äfwensom för att undgå att för ofta bruka Jehovahs namn, plägade man kalla detta prestadöme efter hans sons sätt. (Förbundets Bok Sid. 12: 1).

Framsäg detta ställe!

"Orsaken till att det första kallades det melchisediska prestadömet war, att Melchisedek war en sådan stor öfwerstepreft. Före hans tid kallades det: det heliga prestadömet efter Guds sons sätt; men af aktning för det högsta wäsen-

dets namn kallade de, nemligen kyrkan i forntiden, för att undgå att för ofta upprepa hans namn, prestadömet efter Melchisedek eller det melchisedikska prestadömet".

4 Fr. Hwilken makt och myndighet tillkommer det melchisedikska prestadömet?

Sw. Att innehafwa rätt till att presidera, att mottaga uppenbarelser från himmelen till kyrkans wägledning, och att hafwa nycklarne till alla hennes andeliga wälsignelser. (Förbundets Bok, Sid. 12: 3; 13: 9).

Framsäg dessa ställen!

"Det melchisedikska prestadömet har rätt till presidentskapet och makt och myndighet öfwer alla embeten i kyrkan, i alla werldens tidsåldrar till att göra tjenst i andeliga ting".

"Det högre eller melchisedikska prestadömets makt och myndighet är: att hafwa nycklarne till alla andeliga wälsignelser i kyrkan; att hafwa tillgång till himmelrikets hemligheter; att himmelen öppnas för dem; att hafwa sammankomst med den förstföddas församling och menighet och njuta Guds Faders och Jesu Christi, det nya förbundets medlare, gemenskap och närwaro".

5 Fr. Hwilken makt och myndighet tillkommer aronska prestadömet?

Sw. Att hafwa nycklarne till englars betjening, och att förwalta yttre ordinationer. (Förbundets Bok, Sid 14: 10).

Framsäg detta ställe!

"Det lägre eller aronska prestadömets makt och myndighet är, att hafwa nycklarne till englars betjening och att tjena wid yttre anordningar; evangelie bokstaf, och omwändelsens dop till syndernas förlåtelse, i öfwerensstämmelse med förbundet och befallningarne".

6 Fr. Hwarföre kallas detta det lägre prestadömet?

Sw. Emedan det är ett tillägg till det melchisedisfka prestadömet. (Förbundets Bok, Sid. 13: 8).

Framsäg detta ställe!

"Orsaken hwarföre det kallas det lägre prestadömet är, att det är fogadt till det större eller melchisedifka prestadömet, och har makt till att tjena wid de yttre anordningarne".

7 Fr. Hwarföre kallas det lägre prestadömet det aronska?

Sw. Det kallas så, emedan det blef besegladt på Aron och hans efterkommande för alltid. (Förbundets Bok, Sid. 13: 8).

Framsäg detta ställe!

"Det andra prestadömet kallas Arons prestadöme, emedan det blef gifwet åt Aron och hans säd genom alla slägter".

8 Fr. Hwarföre kallades detta prestadöme det levitiska?

Sw. Emedan Herren walde Levi stam af Israels barn att gifwas Aron och hans söner, för att tjena wid yttre förrättningar i Herrans hus. (4 Moseb. 3: 5—9).

Framsäg detta skriftställe!

"Och Herren talade med Mose och sade: haf fram Levi slägte och ställ dem inför presten Aron, att de skola tjena honom, och hålla hans och hela menighetens wakt in för wittnesbördets tabernakel, och tjena i tabernaklets tjenst; och wakta all tyg, som wittnetsbördets tabernakel tillhörer, och Israels barns wakt, till att tjena i tabernaklets tjenst; och skall gifwa Aron och hans söner Leviterna till gåfwa af Israels barn".

9 Fr. Hwarföre walde Herren Leviterna till att tjena inför sig?

Sw. Han walde Leviterna till att tjena inför sig i stället för de förstfödda af Israels barn, ty han hade förut utkorat de förstfödde af Israels barn för detta ändamål. (4 Moseb. 3: 11—13).

Framsäg skriftstället!

"Och Herren talade med Mose och sade: si jag hafwer tagit de Leviter ibland Israels barn, för allt förstfödt, som moderlif öppnar ibland Israels barn, så att Leviterna skola wara mine. Förty de förstfödingar äro mine, ifrån den tid jag slog all förstföding i Egypti land, då helgade jag mig all förstföding i Israel, ifrån menniskto allt intill boskapen; att de skola höra mig till, jag Herren".

10 Fr. Hwilka embeten innefattar det melchisediska presiadömet?

Sw. Apostlar, de Sjuttio, Patriarker eller Evangelister, Öfwerstepreſter och Äldster.

11 Fr. Hwad är en Apostels pligt?

Sw. Att wara ett särskildt wittne om Christi namn, att uppbygga, inrätta och förestå öfwer kyrkan, och att förwalta alla hennes ordinationer och wälsignelser.

12 Fr. Hwad är en Patriaks pligt?

Sw. En Patriarks åliggande är att wälsigna de föräldralösa inom kyrkan, och att förutsäga dem, hwad som skall hända dem och deras slägt. Han har också makt till att förwalta kyrkans öfriga ordination. (Förbundets Bok, Sid. 286: 38).

Framsäg detta ställe!

"Att wara eder Patriark, till att utöfwa de beseglande wälsignelserna öfwer min kyrka, nemligen den löftets heliga Ande, hwarmed I ären beseglade intill förlosningens dag, att I icke skolen

falla, oaktadt frestelsens stund kommer öfwer eder".

13 Fr. Hwarföre wälsignar Patriarken de heliga?

Sw. För att alltid påminna dem om de wälsignelser, som finnas inom deras område; och för att leda dem till beständig tro och flit uti att sträfwa efter desamma, och således stå faste intill ändan, och ärfwa Herrens löfte.

14 Fr. Hwad är en af de Sjuttios pligt?

Sw. Att resa omkring öfwerallt i werlden och predika evangelium och förwalta deß ordinationer och wälsignelser. (Förbundets Bok, Sid. 15: 18: 21: 43).

Framsäg dessa ställen!

"De Sjuttio skola arbeta i Herrans namn under de tolf, eller det kringwandrande högarådets ledning, i det de uppbygga kyrkan och ordna alla hennes affärer i alla nationer -- först ibland hedningarne och sedan ibland Judarne, eftersom de tolf äro utsände med nycklarne, för att öppna dörren genom förkunnandet af Jesu Christi evangelium — först för hedningarne och derpå för judarne".

"Och dessa Sjuttio blifwa kringwandrande wittnen, först för hedningarne och derefter för judarne; hwaremot andra embetsmän i kyrkan, hwilka hwarken tillhöra de tolf eller till de sjuttio, icke hafwa wärfwet att wandra omkring ibland alla nationer, utan skola kringwandra efter omständigheterna, oaktadt de kunna bekläda likaså höga och answarsfulla embeten i kyrkan".

15 Fr. Hwad är en öfwersteprests pligt?

Sw. Att förwalta kyrkans ordinationer och wälsignelser, men hans särskilda pligt är att presidera. (Förbundets Bok, Sid 12: 5; 288: 42).

Framsäg dessa ställen!

"Öfwerstepresterna efter melchisediska prestadömets sätt hafwa rätt att förwalta embeten i deras eget kall under presidentskapets styrelse och till att göra tjenst i andeliga ting, och likaledes i en Äldstes, Prests (af den Levitiska ordningen), lärares, diakons och medlems embete".

"De skola sändas till fasta presidenter eller tjenare öfwer olika bygder utanom, och de kunna äfwen resa, om de wilja, men snarare ordineras till fasta presidenter; detta är deras embetes kall, säger Herren eder Gud".

16 Fr. Hwad kallas alla embetsmän i melchisediska prestadömet?

Sw. De kallas äldster.

17 Fr. Hwad är en äldstes pligt?

Sw. Att predika och döpa; att ordinera andra till äldste och äfwen till prester, lärare och diakoner; att utdela Herrans nattward; att gifwa händerspåläggning för undfående af den helige Andas gåfwa; att wälsigna barn och att leda alla församlingar. (Förbundets Bok, Sid. 7: 8—9; 10: 19; 13: 6—7).

Framsäg dessa ställen!

"Det är hans kall att döpa och ordinera andra äldster, prester, lärare och diakoner, och utdela brödet och winet (sinnebilder af Christi lekamen och blod), och att bekräfta de döptes inlemnande i kyrkan genom händerspåläggning för undfående af dopet med eld och den helige Anda, i öfwerensstämmelse med skrifterna; och att lära, förklara, förmana, döpa och waka öfwer de heliga; samt att stadfästa menigheten genom händerspåläggning och genom att meddela den heliga Anda, och att hafwa öfweruppsigt öfwer alla sammankomster. De äldste skola styra församlingarne

så, som den helige Anda leder dem, i öfwerens-stämmelse med Guds bud och uppenbarelser".

"De medlemmar i Christi kyrka, som hafwa barn, före dem fram för menigheten till de äldste, som då lägga sina händer på dem i Jesu Christi namn och wälsigna dem i hans namn".

"En äldste har rätt till att förrätta en öfwerstepresťs tjenst, när denne icke är närwarande. Öfwerstepresten och den äldste skola göra tjenst i det andeliga, öfwerensstämmande med kyrkans förbund och befallningar, och de hafwa rätt till att förwalta alla dessa embeten i kyrkan, när ingen högre auktoritet är närwarande".

18 Fr. Hwilka embeten innefattar det aronska prestadömet?

Sw. Biskopar, Prester, Lärare och Diakoner.

19 Fr. Hwad är en Biskops pligt?

Sw. Att presidera öfwer alla de lägre embetena i aronska prestadömet, att förwalta yttre ordinationer, att påakta kyrkans timliga angelägenheter, och att dömma öfwerträdare. (Förbundets Bok, Sid. 18: 32—33).

Framsäg detta ställe!

"En Biskops embete är att förwalta timliga ting, — — — likaledes att wara en domare i Israel for att utföra kyrkans sak, att sitta och dömma öfwerträdare efter wittnesbörd, som blifwa honom förelagde, öfwerensstämmande med lagarne. — — — — Således skall han wara en domare, ja, en en allmän domare ibland Zions innewånare eller i en af Zions bygder, eller i hwilken gren som helst af kyrkan, hwarest han blifwit utnämnd till detta embete".

20 Fr. Hwad är en Prests pligt?

Sw. Att predika, döpa, utdela Herrans natt-

ward, och att besöka samt förmana de heliga. Förbundets Bok. Sid. 8: 10).

Framsäg detta ställe!

"Presternas pligt är att predika, lära, förklara, förmana och döpa, wälsigna och utdela den heliga nattwarden, besöka medlemmarne i deras hus och förmana dem till att bedja i ord och tankar och att uppfylla alla deras husliga pligter; och han kan äfwen ordinera andra till prester, lärare och diakoner. Och han skall hafwa tillsyn öfwer församlingarne, när ingen äldste är närwarande; men när en äldste är närwarande, skall han blott predika, förklara, förmana och döpa samt besöka medlemmarne och förmana dem till bön o. s. w. I alla dessa embetspligter skall presten komma äldsten till hjelp, om det behöfwes".

21 Fr. Hwad är en Lärares och Diakons pligt?

Sw. En Lärares pligt är att waka öfwer och styrka menigheten och att påakta, att de heliga lefwa i kärlek och enighet samt göra sin pligt. En Diakons pligt är att wara läraren behjelplig i hans kall och att werka till till de heligas wälsignelse. (Förbundets Bok, Sid. 8: 11).

Framsäg detta ställe!

"Lärarnes pligt är att beständigt waka öfwer menigheten, och att wara hos den och styrka den, och att tillse, att ingen odygd finnes i menigheten, ej heller hat mellan medlemmarne, ej heller lögn, baktal eller onda tungor; och att tillse att menigheten ofta kommer tillsammans, och att alla medlemmarne göra sin skyldighet; och han skall hafwa tillsyn öfwer församlingarne i äldstes och prestens frånwaro, och borde alltid bistås i alla sina embetspligter i menigheten af Diakonerna, om det behöfwes. Men hwarken lärare eller diakoner

hafwa fullmakt att döpa, wälsigna nattwarden eller lägga händer på; dock skola de warna, förklara, förmana och lära samt inbjuda alla att komma till Christum".

22 Fr. Huru blir prestadömet beseglad på menniskorna?

Sw. Genom ordination.

23 Fr. På hwad sätt blifwa menniskorna ordinerade till prestadömet?

Sw. De, som hafwa prestadömet ordinera andra till detsamma, på grund af Guds gåfwor och kallelse till dem; och de ordineras genom den helige Andas kraft, medelst händerspåläggning. (Förbundets Bok, Sid 9: 12; Mormons Bok, Moroni 3: 1, Sid. 555).

Framsäg dessa ställen!

"En hwar äldste, prest, lärare eller diakon ordineras efter Guds kallelse och gåfwor, som äro i honom, och han ordineras genom den helige Andas kraft, som är i den, hwilken ordinerar honom".

"Sättet, på hwilket lärjungarne, som blefwo kallade kyrkans äldster, ordinerade prester och lärare; Sedan de hade bedt till Fadren i Christi namn, lade de sina händer på dem, och sade: i Jesu Christi namn ordinerar jag dig till att wara prest; eller om det war lärare: jag ordinerar dig till att wara lärare, till att predika omwändelse och syndernas förlåtelse genom Jesum Christum, genom beständighet i tron på hans namn intill ändan Amen. Och på detta sätt ordinerade de prester och lärare, i öfwerensstämmelse med Guds gåfwor och kallelse till menniskorna; och de ordinerade dem genom den helige Andas kraft, hwilken war i den".

24 Fr. Kan någon menniska sjelf taga sig prestadömet?

Sw. Ingen menniska kan ega prestadömet, utan att han är kallad af Gud genom en som innehar detsamma. (Hebr. 5: 4; Förbundets Bok, Sid. 71: 4).

Framsäg dessa skriftställen!

"Och ingen tager sig sjelf ära; utan den som ock kallad warder af Gudi, likasom Aron".

"Åter säger jag eder, att det icke skall finnas någon att gå ut och predika mitt evangelium, eller att uppbygga min kyrka, utan han blifwer ordinerad af någon, som har fullmakt, och det är bekant för kyrkan, att han har fullmakt och har blifwit wederbörligen ordinerad af kyrkans föreståndare".

25 Fr. Hwarifrån har prestadömet allra först blifwit gifwet?

Sw. Omedelbart från himmelen

26 Fr. Finnes någon stor hufwudprincip förbunden med ordinationen?

Sw. Ja, en hwar, som har ett embete i prestadömet, kan ordinera andra till detsamma eller till ett lägre embete, men icke till något högre.

27 Fr. Finnes någon stor hufwudprincip förbunden med prestadömets förwaltning?

Sw. Ja, en hwar, som har ett embete i prestadömet, kan förwalta i sitt eget embete eller i ett lägre embete men icke i ett högre.

28 Fr. Äro de olika embetena i prestadömet särskildt organiserade?

Sw. Ja, de äro organiserade i olika Qvorumer för ett kraftigt och indrägtigt utförande af deras pligter inom kyrkan.

29 Fr. Hwilka äro de olika Qvorumerna i kyrkan?

Sw. Det öfwersta Presidentskapet, de tolf Apostlar, höga rådet, de sjuttio, öfwersteprester, äldster, prester, lärarne och diakoner.

30 Fr. Hwad är det öfwersta presidentskapet?

Sw. Tre personer, utwalde af dem, som hafwa det högre prestadömet och apostelskapet, till att presidera öfwer hela kyrkan och sköta dennes angelägenheter. Detta qvorum består af en president af öfwerprestadömet och twå rådgifware. Denna presidents pligt är att presidera öfwer hela kyrkan och att wara siare, uppenbarare, öfwersättare och prophet. (Förbundets bok, Sid. 14: 11; 21 42).

Framsäg dessa ställen!

"Af det melchisedifka prestadömet bilda tre presiderande öfwersteprester — walde af samfundet, bestämde och ordinerade till embetet, och uppehållne wid kyrkans förtroende, tro och bön — ett qvorum, som presiderar öfwer kyrkan".

"Och åter, pligten för Presidenten öfwer det öfwersta Prestadöme är, att presidera öfwer hela kyrkan och wara lik Moses. Si, här är wisdom; ja att wara en siare, en uppenbarare, en öfwersättare och en Prophet, och hafwa alla de gåfwor, hwilka han utgjuter öfwer kyrkans hufwud".

31 Fr. Hwilka utgöra kyrkans öfwersta presidentskap?

Sw. Brigham Young, president, Heber C. Kimball och Daniel H. Wells, rådgifware.

32 Fr. Hwem är för närwarande presiderande patriark?

Sw. John Smith.

33 Fr. Hwad äro de tolf apostlar?

Sw. De äro organiserade som ett kringresande presiderande högråd med en president, till att uppbygga kyrkan och förwalta hennes affärer i hela werlden, under kyrkans öfwersta Presidentskaps wägledning. (Förbundets Bok, Sid. 14, 11; 15, 12; 16, 17).

Framsäg dessa ställen!

"De tolf kringresande rådgifwarne äro kallade till att wara de tolf Apostlar eller särskildta wittnen om Christi namn i hela werlden, och äro således åtskiljda från de andra embetsmännen i kyrkan wid deras kalls pligter".

"De tolf äro ett kringresande hög-råd, till att presidera och förwalta i Herrans namn, under kyrkans presidentskaps ledning, i öfwerensstämmelse med himmelens anordning för att uppbygga kyrkan och ordna alla hennes angelägenheter i alla nationer, först ibland hedningarne och sedan ibland judarne".

"Det är de tolfs pligt att i alla stora grenar af kyrkan ordinera evangelister, då desse blifwa för dem betecknade genom uppenbarelse".

34 Fr. Hwilka utgöra för närwarande de tolf apostlars qvorum?

Sw. Orson Hyde, president; Orson Pratt, Wilford Woodruff, John Taylor, George A. Smith, Amasa Lyman, Ezra T. Benson, Charles C. Rich, Lorenzo Snow, Erastus Snow, Franklin D. Richards och George Q. Cannon.

35 Fr. Huru wäljes presidenten för de tolf?

Sw. Efter ålder.

36 Fr. Hwaraf består höga rådet, och hwilka pligter åligga detsamma?

Sw. Höga rådet består af tolf hög-prester, med en president och twå rådgifware, och är upprättadt i det ändamål, att det skall handlägga wigtiga ärenden, som kunna uppkomma inom kyrkan. (Förbundets Bok, Sid. 32: 1).

Framsäg detta ställe!

"Höga rådet blef efter uppenbarelse insatt i ändamål att, det skulle handlägga wigtiga ärender, som kunna uppkomma inom kyrkan, och hwilka icke

kunna bandläggas af kyrkan eller biskoparnes råd till parternas tillfredsställelse."

37 Fr. Huru äro de sjuttio organiserade?

Sw. I qvorumer med sjuttio äldste i hwarje, af hwars antal sju utwäljes till att presidera. Det finnes nu öfwer sjuttio qvorumer af de sjuttio inom kyrkan. Hwart qvorum har sju presidenter, och den sjunde presiderar öfwer de andra sex. De sju presidenterna af det första qvorum af de sjuttio presidera öfwer alla qvorumer. (Förbundets Bok, Sid. 21: 43).

Framsäg detta ställe!

"Och det är efter synen, som wisade de sjuttios ordning, att de skulle hafwa sju presidenter till att presidera öfwer dem, hwilka utwäljes af de sjuttios antal. Och den sjunde af dessa presidenter skall presidera öfwer de sex; och dessa sju presidenter skola wälja sjuttio förutom de första sjuttio, till hwilka de höra, och skola presidera öfwer dem, och likaledes öfwer ytterligare sjuttio ända till sju gånger sjuttio, om arbetet i wingården gör det nödwändigt".

38 Fr. Hwilka äro för närwarande de sju presidenter öfwer första qvorum af de sjuttio?

Sw. Joseph Young, Levi W. Hancock, Henry Herriman, Zera Pulsipher, Albert P. Rockwood, Horace S. Eldredge och Jacob Gates.

39 Fr. Utgöra äldster, prester, lärare och diakoner särskilda qvorumer med sina respektive presidentskap?

Sw. Ja, medlemmarne af hwarje embete utgöra ett särskildt qvorum, som har en president med twå rådgifware.

40 Fr. Hwad utgör presidentskapet för aronska prestadömet?

Sw. Biskopsdömet. (Förbundets Bok, Sid. 13: 3).

Framsäg detta ställe!

"Biskopsdömet utgör presidentskap för detta prestadöme och har detsammas nycklar eller myndighet".

41 Fr. Hwem har laglig rätt till detta embete?

Sw. Ingen, utan att han är en werklig efterkommare af Aron. (Förbundets Bok, Sid. 13: 8; 18: 32; 113: 2).

Framsäg dessa ställen!

"Ingen har laglig rätt till detta embete, till att hafwa nycklarne till detta prestadöme, med mindre han är en werklig efterkommare af Aron".

"Ty med mindre än att han är en werklig efterkommare af Aron, kan han icke innehafwa detta prestadömes nycklar".

"Då de äro werkliga efterkommare af Aron hafwa de laglig rätt till biskopsdömet, om de äro de förstfödde ibland Arons söner; ty den förstfödde har rätt till presidentskapet öfwer detta prestadöme och nycklarne till eller myndighet öfwer detsamma. Ingen har laglig rätt till detta embete, att hafwa nycklarne till detta prestadöme, utan att han är en werklig Arons efterkommare och förstfödde".

42 Fr. Af hwem skall en werklig efterkommare af Aron ordineras till biskopsdömet?

Sw. Af presidentskapet för det melchisediska prestadömet. (Förbundets Bok, Sid 114: 2).

Framsäg detta ställe!

"Och en werklig efterkommare af Aron bör äfwen utnämnas af detta presidentskap och finnas wärdig och smörjas och ordineras under detta presidentskaps händer, annars är han icke lagligt be-

rättigad att förwalta sitt prestadöme; men på grund af förbundet och deras rättighet att ärfwa prestadömet från fader till son, kunna de göra anspråk på smörjelse, om de derjemte någonsin kunna bewisa en härkomst, eller komma till kännedom derom genom uppenbarelse från Herren under ofwannämnde presidentskaps händer".

43 Fr. När ingen werklig efterkommare af Aron finnes, huru besättes då en biskops embete?

Sw. En öfwerprest af melchisediska prestadömet, som har fullmakt att förwalta i det lägre prestadömet, kan fullgöra en biskops embete, men han måste ordineras och insättas af presidentskapet öfwer melchisediska prestadömet. (Förbundets Bok, Sid. 13: 8).

Framsäg detta ställe!

"Men då en öfwerprest af melchisedeks prestadöme har fullmakt att förwalta alla lägre förrättningar, kan han förwalta en biskops embete, när det icke finnes någon werklig efterkommare af Aron, förutsatt att han är kallad, afskiljd och ordinerad till denna makt under melchisediska prestadömets presidentskaps händer".

44 Fr. Hwilken skilnad är det på den myndighet, som en biskop af öfwerstepresternas qvorum, och den myndighet, som en werklig efterkommare af Aron besitter?

Sw. En biskop af öfwerstepresternas qvorum kan werka i en biskops embete med hjelp af rådgifware; men en biskop, som är en werklig efterkommare af Aron, kan werka oberoende af rådgifware, undantagandes i sak mot en president af öfwerstaprestadömet efter melchisedeks sätt. (Förbundets bok, Sid. 18: 32; 19: 34).

Framsäg dessa ställen!

"Icke destomindre kan en öfwerstepreft efter melchisedeks sätt tillsättas att förwalta de timliga angelägenheterna, då han har kunskap om dem genom sanningens Anda, och likaledes att wara domare i Israel till att utföra kyrkans saker, att sitta och dömma öfwerträdare efter wittnesbörd, som blifwa honom förelagde i öfwerensstämmelse med lagarne, med hans rådgifwares bistånd, hwilka han har walt eller will wälja ibland kyrkans äldste. Detta är en biskops pligt, som icke är en werklig efterkommare af Aron, utan som har blifwit ordinerad till öfwerstepreftadömet efter melchisedeks sätt".

"Men en werklig efterkommare af Aron har laglig rätt till detta prestadömes presidium, till detta embetes nycklar, till att werka oberoende i en biskops embete, utan rådgifware (undantagandes i det fall, att en president af öfwerste prestadömet blir förhörd), till att sitta som domare i Israel".

45 Fr. Hwem presiderar för närwarande öfwer aronska prestadömet inom kyrkan?

Sw. Edward Hunter är för närwarande presiderande biskop inom kyrkan.

18:de Kapitlet.

Tidernas fullhets utdelning.

1 Fr. Hwad förstår man med en utdelning i förening med Guds werk?

Sw. Att himlarne öppnas för menniskorna, beseglingen af det heliga prestadömet med alla deß krafter på dem, och Christi kyrkas organisation

och upprättelse på jorden, till frälsning för alla, som wilja lyda evangelium.

2 Fr. Hafwa många sådana utdelningar inträffat efter fallet?

Sw. Ja, många.

3 Fr. Nämn några af de förnämsta!

Sw. En sådan blef början af Adam, som wälsignade sina efterkommande, och forutsade, hwad som skulle wederfaras dem intill sista slägtet; en af Enoch, som med hela sitt folk blef upptagen från jorden utan att se döden; en af Noak, som med sin familj blef frälst i en ark, då den öfriga werlden drunknade; en af Jareds broder, då han och hans wänner blefwo förda från Babels torn till Amerika; en af Abraham, då Gud lofwade honom och hans säd Canaans land till en ewig besittning; en af Jacob, stamfadren till de tolf Israels stammar; en af Moses, som förde Israels barn från Egypten till Canaans land; en af Sehi, då han och hans familj gick ifrån Jerusalem till Amerika; en af Jesum Christum, då han upprättade sin kyrka i Asien och Amerika, och blef korsfäst i Jerusalem; och en af Joseph Smith i dessa yttersta dagar.

4 Fr. Hwilken är den största utdelning?

Sw. Tidernas fullhets utdelning, som började af Joseph Smith.

5 Fr. Hwarföre kallas den tidernas fullhets utdelning?

Sw. Emedan det är den sista utdelningen från Gud till menniskorna, i hwilken sanningens fullhet skall uppenbaras till frälsning och upphöjelse för menniskoslägtet.

6 Fr. När och huru påbörjades denna utdelning?

Sw. Omkring år 1820, medan Joseph Smith,

som då bodde i Manchester, Ontario County, New York, bad till Herren att få kunskap om den sanna religionen; då öppnades himmelen öfwer hans hufwud, och twå herrliga personer stego ned till honom, och den ene sade, i det han pekade på den andre: "denne är min käre son, hör honom".

7 Fr. Hwilka woro dessa personer?

Sw. Gud, Fadren och hans son Jesus Christus.

8 Fr. Hwilken underwisning fick Joseph Smith wid detta tillfälle?

Sw. Det blef honom sagdt, att alla religiösa samfund på jorden lärde ofullkomliga läror, och att han icke skulle ingå i någon af dem.

9 Fr. Mottog han ytterligare uppenbarelser ifrån Gud?

Sw. Ja, om natten den 21 September 1823 wisade sig engelen Moroni för honom tre gånger och gaf honom många lärdomar, samt underrättade honom om, att Gud hade ett werk åt honom att utföra, hwilket skulle förorsaka att hans namn blefwe illa och wäl omtaladt ibland alla folk; och tillika att en upptecknіng, skrifwen på guldplåtar, som innehöll en berättelse om Amerikas urinnewånare, och Guds handlingssätt med dem, war gömd på ett wißt ställe i jorden, och att bredwid skriften woro twenne stenar, innefattade i silfwer, hwilka fordom kallades Urim och Thummim, hwarigenom Gud uppenbarade kunskap för sitt folk.

10 Fr. Blef Joseph Smith benådad med någon annan uppenbarelse?

Sw. Då han war på marken nästa dag, wisade engeln sig åter för honom, och befallte honom att berätta sin syn och befallningarne, han hade fått, för sin fader.

11 Fr. Gjorde Joseph Smith detta?

Sw. Ja, och hans fader sade honom, att han skulle göra som engelen hade befallt, då detta war ifrån Gud. Joseph gick således till det stället, hwarest plåtarne woro gömde och fann dem i en stenkista, öfwerlagd med en annan sten och gömd i en kulle, kallad Cumorah. Han upplyftade stenen, såg plåtarne Urim och Thummim och bröstskölden samt gjorde ett försök att taga dem der ifrån; men i detsamma wisade sig åter engeln för honom och sade honom, att ännu war tiden icke kommen, förrän fyra år woro förlupna. Han blef äfwen befallt, att han en gång om året intill den bestämda tiden skulle gå till stället, och då wille engelen der möta honom. Detta gjorde Joseph Smith och fick underwisning hwarje gång.

12 Fr. Hwad skedde när de fyra åren woro gångna?

Sw. Den 22 September 1827 öfwerlemnade engelen plåtarne, Urim och Thummim och bröstskölden i hans händer, och befallte honom att förwara dem säkert. Plåtarne woro nästan åtta tum långa och sju tum breda, samt något tunnare än bleck, de woro sammanhäftade med tre ringar, som, gingo igenom det hela. Alla plåtarne tillsammans woro omkring 6 tum tjocka, och woro wackert graverade på båda sidor med hieroglyfer på ett språk, som kallas "det förbättrade egyptiska", på den tiden icke kändt på jorden.

13 Fr. Hwad gjorde Joseph Smith med plåtarne?

Sw. Han öfwersatte dem medelst Guds kraft genom Urim och Thummim och utstod mycken förföljelse under denna tid af religiösa folk, som sade, att han war en bedragare.

14 Fr. Hafwa andra sett dessa plåtar?

Sw. Genom ett himmelskt sändebud wisade

Herren plåtarne för tre wittnen, och Joseph Smith wisade dem på Guds befallning för åtta wittnen. Öfwersättningen trycktes år 1830 och blef kallad Mormons bok. De ellofwa wittnens utsago trycktes äfwenledes i boken.

Framsäg dessa wittnesbörd!

"De tre wittnenas wittnesbörd. Det ware härmed wetterligt för alla slägten, stammar, tungomål och folk, till hwilka detta werk måtte komma, att wi af Guds Faders och wår Herras Jesu Christi nåd, hafwa sett de taflor, som innehålla dessa berättelser om Nephis folk, och likaledes om Lamaniterna deras bröder, och likaledes om Jareds folk, som kom ifrån tornet, och om hwilket det är taladt; och wi weta äfwen, att de hafwa blifwit öfwersatta genom Guds gåfwa och kraft, ty hans röst har kungjort oß det; och derföre weta wi med wißhet, att detta werk är sanning. Widare betyga wi, att wi hafwa sett ingräfningen, som finnes på taflorna, och att den blifwit oß wisad genom Guds makt och icke genom menniskors. Och si, wi förklara med all trowärdighet, att en Guds engel kom ifrån himmelen, och han hade taflorna och lade dem för wåra ögon, så att wi sågo och skådade dem samt ingräfningen på dem; och wi weta, att det är genom Guds Fadrens och wår Herras Jesu Christi nåd, att wi sågo dem, och wi betyga att detta är sannfärdigt; och det är underligt för wåra ögon; men Herrans röst bjöd oß, att wi skulle bära wittnesbörd derom; hwarföre wi, för att lyda Guds befallning, wittna om allt detta. Och wi weta, att om wi blifwa trofaste i Christo, skola wi kunna hålla wåra kläder rena för alla menniskors blod, och skola blifwa fundne obesmittade inför Christi domstol och bo hos honom ewinnerligen i himmelen.

Och ära ware Fadren, Sonen och den heliga Anda, hwilka äro en Gud. Amen.

Oliver Cowdery. David Whitmer. Martin Harris."

"Och likaledes åtta wittnens wittnesbörd: Det ware härmed wetterligt för alla slägter, stammar, tungomål och folk, till hwilka detta werk månde komma, att Joseph Smith den yngre, öfwersättaren af detta werk, har wisat oß de omtalade taflorna, hwilka hade utseende af guld; och så många af bladen, som ofwannämnde Smith har öfwersatt, hafwa wi widrört med wåra händer; och wi sågo ingräfningen derpå, hwilket alltsammans har utseende af urgammalt, besynnerligt utfördt arbete. Och detta wittna wi med förnuftiga och tydliga ord, att ofwannämnde Smith har wisat oß de omtalade taflorna, ty wi hafwa sett och lyftat dem och weta med wißhet att samme Smith innehar dem. Och wi öfwerlemna wåra namn till werlden, för att wittna för werlden, hwad wi hafwa sett; och wi ljuga icke, Gud är wårt wittne.

Christian Whitmer. Jacob Whitmer.
Peter Whitmer den yngre. John Whitmer.
Hiram Page. Joseph Smith den äldre.
Hyrum Smith. Samuel H. Smith.

15 Fr. Blef ingräfningen på alla plåtarne öfwersatt?

Sw. Nej, några af plåtarne woro förseglade och skulle icke öfwersättas på den tiden. Sedan öfwersättningen af de oförseglade plåtarne war fullbordad, blefwo både de förseglade och oförseglade taflorna öfwerlemnade i engelens wård.

16 Fr. Huru många folkslag gifwer Mormons bok berättelse om?

Sw. Twenne; Jarediterna, som gingo från Babels torn, och twå sällskaper, som lemnade Je-

rusalem för omkring 2,400 år sedan eller 600 år före Christi födelse. Historien om dessa folk war ingräfd på plåtarne, och blef gömd i jorden för omkring 1,400 år sedan. Nord-Amerikas indianer äro efterkommande af dem, som utwandrade ifrån Jerusalem.

17 Fr. Fick Joseph Smith fullmakt till att organisera och uppbygga Christi kyrka?

Sw. Ja, den 15 Maj 1829 gick Joseph Smith och Oliver Cowdery in i skogen för att bedja, och medan de bådo, nedsteg ett himmelskt sändebud, Johannes döparen, Jesu förelöpare, i ett klart sken, och lade sina händer på deras hufwuden, ordinerade dem till det aronska prestadömet och befallte dem att döpa och ånyo ordinera hwarandra. Detta gjorde de, Joseph Smith döpte Oliver Cowdery, och denne döpte Joseph; derpå ordinerade Joseph Oliver, och denne ordinerade Joseph.

18 Fr. Fick Joseph Smith det melchisediska prestadömet?

Sw. Ja, sedan han hade fått det aronska prestadömet, blef han ordinerad till det melchisediska prestadömet genom händers påläggning af Petrus, Jacob och Johannes, Jesu Christi apostlar, hwilka innehafwa nycklarne till detta prestadöme.

19 Fr. Hwar och när blef Christi kyrka organiserad af Joseph Smith?

Sw. Hon blef organiserad i Fayette, Seneca County, New-York, den 6 April 1830 och bestod af sex medlemmar.

20 Fr. Tillwäxte kyrkan hastigt?

Sw. Ja, många menniskor trodde evangelium och inkommo i kyrkan, och Andans gåfwor undfingos af de heliga. År 1831 bildades en koloni i Lake County, Ohio, och ett annat i Jackson

County, Missouri. Den 3 Augusti samma år inwigdes en plats till tempel i Independence, Jackson County, Missouri, och 1833 blefwo de heliga fördrifna från detta ställe till kringliggande countier.

21 Fr. Huru gick det för de heliga i dessa countier och i Ohio?

Sw. De blefwo mycket förföljda, och slutligen måste de lemna Ohio år 1838, och om wintren samma år samt 1839 utdrefwos de från Missouri af rasande pöbelhopar. De nedsatte sig då wid Mississippi-floden och uppbyggde en wacker stad, hwilken de kallade Nauvoo.

22 Fr. Hafwa de heliga byggt något tempel åt Herran?

Sw. Ja, twenne; ett i Kirtland, Ohio, wid hwars inwigning Guds makt och herrlighet uppenbarades på ett märkwärdigt sätt; ett annat i Nauvoo, hwilket inwigdes i Maj 1846.

23 Fr. Hwilken särskild händelse tilldrog sig år 1844?

Sw. Joseph och Hyrum Smith blefwo mördade i Carthage fängelse den 27 Juni af en bewäpnad pöbelhop, som hade swärtat sina ansigten. Men mördarne blefwo aldrig förda inför domstolen.

24 Fr. Blef Joseph Smith någonsin dömd af landets lagar?

Sw. Nej, aldrig, ehuru hans fiender inwecklade honom i omkring femtio processer.

25 Fr. På hwem hwilar answaret och ledningen af kyrkans angelägenheter efter Joseph Smiths död?

Sw. På de tolf apostlars qvorum, hwars president war Brigham Young.

26 Fr. Meddelade Joseph Smith alla det

heliga prestadömets nycklar och krafter till de tolf apostlarne före sin död?

Sw. Ja, hwarje nyckel, som war nödwändig till menniskoslägtets frälsning i Guds celestiala rike. (The Millennial Star, 10 årg. Sid 115).

Framsäg detta ställe!

"Det finnes inga nycklar eller krafter, som skulle meddelas kyrkan, och hwilka äro nödwändiga för att leda de heliga in genom den celestiala porten, utom dem, jag har gifwit eder, wisat eder och talat till eder om; riket är upprättadt och I hafwen ett fullkomligt mönster, och I kunnen gå fram och uppbygga riket, och gå in genom den celestiala porten, tagande edert sällskap med eder".

27 Fr. Huru länge förblefwo de heliga i Nauvoo?

Sw. Till år 1846; då de blefwo twungne att lemna detta ställe, och gå ut i öknen för att uppsöka ett annat hem. I Juli 1847 anlade de en koloni i stora Saltsjödalen, hwarest de den 6 April 1853 lade grundstenen till ett annat tempel. Der och i angränsande dalar, hafwa de heliga intill nu lefwat i lycka och wälgång.

28 Fr. När blef kyrkan omorganiserad med ett öfwersta presidentskap, bestående af tre personer?

Sw. I en generalconference, hållen i Council Bluffs, Potowatamie County, Iowa den 24 December 1847.

29 Fr. Har evangelium redan blifwit predikadt på många ställen?

Sw. Det har blifwit predikadt bland de förnämsta nationer på jorden, och det skall hastigt utbredas och förkunnas för hwarje nation, slägt, stam och folk, så att alla jordens bebyggare, få tillfälle att omwända sig ifrån sina synder, undgå de straffdomar, hwilka Herren will låta komma

öfwer de ogudaktige, och blifwa beredde att mottaga wår Herra Jesum Christum, när han skall uppenbaras i himlarne med ljungeld, för att taga hämnd på de olydiga, belöna de hörsamme och regera i frid och rättfärdighet på jorden, hwilket han will göra i denna slägt.

30 Fr. Will Herren utgjuta stora straffdomar öfwer de ogudaktige i denna generation?

Sw. Han will hemsöka dem med krig och hungersnöd, plåga och pestilentia, intill deß de blifwit alldeles utrotade.

31 Fr. Hwarmed skola de rättfärdige wara sysselsatte på den tid, då de ogudaktige sålunda blifwa straffade?

Sw. De, som lyda evangelium skola insamlas på Amerikas fastland och uppbygga det nya Jerusalem och andra ställen, likaledes många tempel åt Herran, och de skola blifwa ett heligt, lyckligt och mäktigt folk, och skola kallas Herrans Zion, och han will uppenbara sin kunskap, makt och herrlighet ibland dem till nationernas stora förundran.

32 Fr. Hwar skall det nya Jerusalem blifwa?

Sw. I Jackson County, Missouri, hwarest ett tempel, hwars grund inwigdes 1831, skall blifwa uppfördt.

33 Fr. Hwarföre skola så många tempel uppföras?

Sw. Derföre att de heliga i dessa skola kunna döpas för dem, som hafwa dött utan kunskap om evangelium; och skola i desamma genomgå alla ordinationer till salighet och upphöjelse för dem sjelfwa och deras aflidna wänner.

34 Fr. Hwilka särskilda omständigheter skola wara förbundne med Jesu Christi andra ankomst?

Sw. Sedan judarne blifwit hemsamlade till

Jerusalem, och hafwa återuppbyggt detsamma, skola jordens nationer sända sina härar till strids emot judarne, belägra Jerusalem och taga hälften af innewånarne till fånga. Just på denna tid skall Herren Jesus Christus stiga ned ifrån himmelen med sina englar, och sätta sina fötter på Oljoberget, hwilket skall remna midt itu. Judarne skola söka sin tillflykt i den dal, som derigenom uppstår, under det att Herren nedlägger deras fiender. Judarne skola, när de se, hwem som är deras store befriare, omwända sig ifrån sin wantro och anamma evangelium. De heliga, som äro döda, skola uppstå, när han kommer; de, som lefwa, skola öfwerföras från dödlighet till odödlighet; jorden skall förnyas, och han skall regera såsom en konung öfwer alla folk i tusende år, under det att Satan är bunden; de rättfärdige bland menniskorna skola bo i frid och lycka, och Guds herrlighet skall öfwerskygga jorden, liksom wattnen skyla de mäktiga djupen.

35 Fr. Hwad skall ske, sedan de tusende fredsåren äro till ända?

Sw. Satan skall blifwa lössläppt igen ibland menniskors barn, och skall upphetsa dem till krig emot de heliga; men han och de, som lyda honom, skola blifwa öfwerwunne och få sin slutliga dom. Himmel och jord skola förgås, och en ny himmel och en ny jord skall uppstå, på hwilken de herrliggjorde, odödlige heliga skola bo och regera såsom konungar och prester i all ewighet.

